

Vergadering van donderdag 27 november 2025

Aanwezig: Daan VERTONGEN, voorzitter raad voor maatschappelijk welzijn
Bart LAEREMANS, burgemeester
Ewoud DE MEYER, Jelle DE WILDE, Kirsten HOEFS, Chantal LAUWERS, Trui OLBRECHTS, Philip ROOSEN, Karlijne VAN BREE, schepenen
Manon BAS, Eddie BOELENS, Nicolas BOURGEOIS, Randy BUELENS, William DE BOECK, Soufian FAROUK, Isabel GAISBAUER, Tom GAUDAEN, Gilbert GOOSSENS, Dieter GOOVAERTS, Britt JOHN, Katrien LE ROY, Luca MATON, Wim MISSOTTEN, Katleen ORINX, Wim ROBBERECHTS, Laurent VANBINST, Eliane VANCRAENENBROECK, Bart VAN HUMBEECK, Karin VERTONGEN, gemeenteraadsleden
Muriel VAN SCHEL, algemeen directeur

Verontschuldigd: Ann DAAMEN, Erkut OVALI, Ann SELLESLAGH, Gerlant VAN BERLAER, gemeenteraadsleden

Afwezig: /

De voorzitter opent de vergadering.

De voorzitter: Dan gaan we naar het punt 064, de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag. Mevrouw GAISBAUER heeft het woord.

Raadslid GAISBAUER: Voor de Groen + Vooruit-fractie wil ik graag vragen om het punt van Ter Borre te verdagen. We hebben dat vorige week maandag plotseling gehoord. Er zijn geen adviezen ingewonnen, er is verder weinig inspraak geweest en de documenten over het gebouw, die roepen bij ons meer vragen op dan ze vragen beantwoorden.

De voorzitter: Dank je wel, mevrouw GAISBAUER. Er wordt mij gezegd dat we uw vraag gaan hernemen als we tot dat punt gekomen zijn, dus een aantal kleine punten en dan gaan we zo dadelijk uw vraag hernemen.

OPENBAAR

GOEDKEUREN NOTULEN

1. RMW/2025/064 Notulen en zittingsverslag van de vorige raad voor maatschappelijk welzijn - Goedkeuring

POLITIEKE ORGANISATIE

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING

2. RMW/2025/058 DV Haviland - Buitengewone algemene vergadering van 10 december 2025: agendapunten en mandaat van de vertegenwoordiger - Goedkeuring en vaststelling

3. RMW/2025/059 DV CREAT Services: Buitengewone algemene vergadering van 16 december 2025: agendapunten en mandaat van de vertegenwoordiger - Goedkeuring en vaststelling

FINANCIËN

4. RMW/2025/062 Reglement betreffende de vaststelling van administratieve kosten voor de invordering van fiscale en niet-fiscale vorderingen in geval van geen of laattijdige betaling, periode 1 januari 2026 tem. 31 december 2031 - Goedkeuring

WELZIJN

BELEID SOCIALE DIENST

5. RMW/2025/061 Huis van het Kind - Opheffen van huishoudelijk reglement goedgekeurd bij besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van 14 juli 2015 - Nieuw huishoudelijk reglement - Goedkeuring

De voorzitter: Het punt 061, Huis van het Kind, opheffing van het huishoudelijk reglement. We gaan daar een nieuw huishoudelijk reglement goedkeuren en mijnheer BOELENS heeft het woord.

Raadslid BOELENS: Dank u wel. Een beetje los van het huishoudelijk reglement, maar toch verbonden met het thema Huis van het Kind, hebben wij gerucht gehoord dat het Huis van het Kind zou verhuizen en niet meer langer in Strombeek blijven. Kunnen wij daar meer informatie over krijgen?

De voorzitter: Schepen DE MEYER.

Schepen DE MEYER: Dank u wel voor het woord mijnheer de voorzitter. En ook dank u wel voor uw vraag, mijnheer BOELENS. Het is zo dat wij van de eigenaar van het pand vernomen hebben dat dat pand verkocht zal worden, dus wij zijn op zoek naar een nieuwe locatie. We hebben daar al iets op het oog, maar we zijn daar nog niet volledig uit. Dus het klopt dat het zal verhuizen, maar naar waar is nog niet definitief afgeklopt.

De voorzitter: Mijnheer BOELENS.

Raadslid BOELENS: Mogen wij er met onze fractie alleszins op aandringen om een ander pand in Strombeek te zoeken voor het Huis van het Kind? Het lijkt ons evident dat, rekening houdend met het feit dat het Sociaal Huis in Strombeek ligt, dat ook het Huis van het Kind, wat ook dicht bij de bibliotheek lag, ook in Strombeek kan blijven. Kan men met onze vraag rekening houden?

De voorzitter: Schepen DE MEYER.

Schepen DE MEYER: wij nemen uw bezorgdheid mee om het Huis van het Kind in Strombeek te houden.

De voorzitter: Dank u wel. Als daar geen andere vragen over zijn, gaan we dit punt goedkeuren.

OUDEREN

6. RMW/2025/065 GAW Ter Borre – Behoeftonderzoek in het kader van de toekomstvisie - Beëindiging van de activiteiten tegen 1 januari 2028 - Goedkeuring

De voorzitter: Dan gaan we naar het punt 065, het behoeftonderzoek Ter Borre, beëindiging van de activiteiten tegen 1 januari '28, goedkeuring. Daar hernemen wij de vraag van mevrouw GAISBAUER tot verdaging. En dan geef ik het woord aan schepen DE MEYER. Even die micro uitzetten, want deze werkt even niet.

Schepen DE MEYER: Dank u wel voor uw vraag, mevrouw GAISBAUER. Wij zijn van mening dat er wel genoeg informatie in het punt staat en dat ook de bijlagen duidelijk zijn, dus wij stellen voor om dit punt niet te verdagen.

De voorzitter: Mijnheer VANBINST.

Raadslid VANBINST: Dank u, voorzitter. Wij steunen jullie vraag om het punt te verdagen. Jullie bekommernis is de onze, voornamelijk het aspect dat er bitter weinig informatie voorhanden is. Wij waren eigenlijk zeer verrast toen wij plotsklaps van de bewoners te horen kregen wat er hun was meegedeeld, namelijk dat met zekerheid zij een nieuwe locatie gingen moeten zoeken, een nieuwe woning moeten zoeken, tegen het einde van 2027. Op dat ogenblik was er voor ons eigenlijk geen informatie bekend, laat staan een definitieve beslissing. Meer nog, er werd ons gezegd dat er helemaal niets definitief beslist was en dat er eerst een behoeftonderzoek ging gevoerd worden. Ik stel nu vast dat dit het behoeftonderzoek is wat ik lees in de bijlage vandaag. Dat is eigenlijk quasi niets wat er te lezen valt. En daarenboven bleek dat wel degelijk beslist beleid was dat Ter Borre ermee zou stoppen, als wij mogen afgaan op de reacties van de bewoners. Over het behoeftonderzoek aan zich, daar kan je van alles over zeggen. Dat is zeer subjectief. Wanneer is er behoefte, wanneer is er geen behoefte? Het gaat hier over oudere mensen. Hoe breed ga je? Ga je kijken in de rest van Vlaanderen, in de omliggende gemeentes, in de eigen gemeente, in de eigen deelgemeente? Hoever kun je gaan om iemand te verplanten, tussen aanhalingstekens, op dergelijke hoge leeftijden? Dat is allemaal een zeer relatieve vraag. En mijn gezond verstand leert mij: als Ter Borre altijd maximaal bezet is en er een wachtlijst is voor Ter Borre, dan betekent dat dat er een behoefte is. En dan mag je mij zelfs nog een document toevoegen van 60 pagina's waaruit ik zou moeten destilleren dat dat niet het geval is. Wel, die behoefte is er wel degelijk. Goed, behoefte is één ding, financiën is een andere vraag. En wij houden er inderdaad wel rekening mee dat de financiën van de gemeente bar slecht zijn. Maar ook daar hebben wij bijzonder weinig informatie over vandaag, want de toelichting die gegeven is in het cultuurcentrum is één ding, maar de meerjarenplanning is iets anders. Het document dat wij ontvangen hebben, daar staat bitter weinig in. We weten eigenlijk bijna niks over de meerjarenbegroting als het over cijfers gaat. En om daar dan uit af te leiden dat er geen geld zou zijn voor Ter Borre, dat is zeer moeilijk. Ik denk, het is sowieso een politieke beslissing om Ter Borre te sluiten. Geld is er. De vraag is natuurlijk: aan wat besteed je die centen? Als ik mij niet vergis zijn er 42 miljoen euro inkomsten. Dus ik denk, zelfs mocht de renovatie 6 miljoen euro bedragen, waar ik ernstige vraagtekens bij stel trouwens, dan nog is het niet zo dat dat niet kan gemaakt worden. Dan is het een keuze om dat niet te doen. Net zoals het een keuze is om dan aan de overkant van de straat wel 10 miljoen of 15 miljoen euro te pompen in een kerk, waar dan de bibliotheek zal in ondergebracht worden. Dus tot wij een zicht hebben op die volledige meerjarenplanning, is het financiële plaatje voor ons zeer onduidelijk. Wat wel vaststaat, is dat er ons geen alternatieven worden voorgelegd vandaag. We weten dat voor Ter Biest gekeken wordt naar een publiek-private samenwerking. Wel, is dat ook gebeurd, is dat onderzocht voor Ter Borre? Is dat onderzocht, is dat niet onderzocht? Wat is daar de uitslag van? Waarom wordt die uitslag niet meegedeeld aan ons? Waarom is het in Grimbergen wel mogelijk, in Strombeek niet? Dat zijn allemaal vragen die wij vandaag hebben en waar wij geen antwoord op hebben. En in die zin is een verdaging misschien wel nuttig. Ik denk ook voor jullie. Als jullie echt menen dat dit een correcte beslissing is, dan is het in jullie grootste voordeel om het punt te verdagen, om te kunnen duiden aan de overige raadsleden en aan de bevolking waarom er geen andere keuze is. Want vandaag zien we dat dus absoluut niet. Er wordt een beslissing genomen, er wordt gezegd: er is geen behoefte, want de private markt voorziet voldoende woningen. And that's it. Dan wordt er gesproken over een renovatie van 6 miljoen euro of 6,5 miljoen euro. Ik weet het nu niet vanbuiten. Als we dan gaan kijken naar de basis: welk geld is dat? Wel, dat is voor renovatie

aan de hand van de klimaatdoelstellingen van 2050. De vraag is natuurlijk: is die renovatie vandaag nodig? Kunnen we niet gradueel investeren in het pand? Is er geen enkele tussenmogelijkheid, tussen openhouden en sluiten? Moet het zo bruusk zijn? Is er geen uitdovingsregeling mogelijk, waar dat we zeggen: kijk, als een bewoner de huur stopzet, om eender welke reden dat het is, dan gaan we die unit niet opnieuw in de verhuur zetten. Dat tenminste niet zo bruusk wordt omgegaan met die bewoners, want daar zitten mensen van 94, 97, daar zitten ook iets jongere mensen. Ik wens ze allemaal het allerlangste leven toe, maar we weten helemaal niet dat over twee jaar Ter Borre op die wijze leeg zal zijn. Integendeel, de kans is zeer groot dat Ter Borre nog volop bewoond zal zijn. En die mensen moeten dan allemaal een nieuwe woning zoeken, wat zeer triest is. Een verkoop onder voorwaarden, waar dat in de voorwaarden wordt gezet dat de koper zich verbindt om het pand nog te blijven verhuren tot op het ogenblik dat de huurder stopzet, eventueel met een indexering van de huur. Maar dat tenminste er een oplossing is voor de bewoners zonder dat zij moeten verhuizen. Allemaal vragen die spelen waar wij vandaag totaal geen zicht op hebben. Alles is zeer vaag. Het onderzoek is vaag, de cijfers zijn vaag, de redeneringen zijn vaag. Er zijn geen alternatieven en men duwt dat hier eigenlijk door onze strot. En dan komt men nog fier zeggen: maar er is nog nooit zo vroeg toelichting gegeven. Toelichting gegeven. Er wordt iets gezegd. Er wordt feedback gevraagd op vier dagen tijd of een week tijd, wat was het, en vandaag staat het hier al op de gemeenteraad. Hebben jullie dat werkelijk allemaal onderzocht, die bemerkingen dat gegeven zijn geweest van al die adviesraden? Ik weet het niet. Het is een vraag. Misschien gaat het bestuur nu toelichten wat al die alternatieven waren, wat het kostenplaatje was van al die alternatieven en waarom dat die niet mogelijk blijken, hè? Dus concreet enkele vragen die ik toch wel beantwoord wil zien. Tot in detail, want dit is een zeer belangrijk punt dat tot in detail moet beantwoord worden. Als dat niet mogelijk is, dan stel ik voor dat u alsnog akkoord gaat met de verdaging. Is er nagedacht over een PPS? Zo ja, welke verschillende vormen van PPS werden onderzocht? Waarom blijken deze vormen niet interessant of niet interessant genoeg? Waarom werden deze verschillende pistes niet meer voorgelegd aan de gemeenteraad? Is er nagedacht over een uitdovingsscenario? Waarom niet of waarom wel? Als daar wel over nagedacht is, waarom toch niet kiezen voor een uitdovingsscenario en een harde deadline stellen? Is er nagedacht over een verkoop onder voorwaarden? Waarbij de voorwaarde wordt opgenomen dat de huidige bewoners het recht behouden om aan bepaalde geïndexeerde desgevallend huurprijs het recht tot levenslange bewoning behouden? Is er nagedacht over een gedeeltelijke verkoop van het pand, waarbij bijvoorbeeld de verkoop van de handelspanden vooraan kunnen dienen als een manier om de renovatie financieel te dragen? Is er nagedacht over een beperkte renovatie, louter en alleen met tot doel een veilige en gezonde omgeving, maar waardoor dat de totale renovatiesom substantieel kan dalen? Hoe zijn de gesprekken verlopen met EVA Cultuurcentrum? Want ik veronderstel, als een dienstencentrum verhuist naar een andere locatie waar momenteel een EVA gevestigd is, dat die daar wel iets op te zeggen gaan hebben? Hoe zijn die gesprekken verlopen? Hoe staan zij tegenover dat plan? Wat is de impact op het CC? Waarom werd hierover geen informatie aangeleverd aan deze gemeenteraad? In de documenten zie ik geen enkele analyse van onze subsidiemanager, nochtans hebben wij er een in dienst. Kunnen er geen subsidies gevonden worden om Ter Borre te renoveren? Waarom zie ik de analyse van de subsidiemanager niet? Dus dat zijn allemaal vragen die wij hebben. En we zouden er nog veel meer hebben als ons alle informatie werd meegedeeld, maar dat is vandaag niet zo. Wij moeten het stellen met enkele zeer beknopt, vage documentjes. Dus ik zou toch voorstellen, omdat dit echt een ernstig topic is, U ziet in de zaal hoeveel mensen dit aan het hart ligt, dat gaat hier echt wel over mensen. En als wij mee met u tot de constatacie komen: kijk, er is geen andere mogelijkheid, financieel niet haalbaar, de privé kan het beter, er is voldoende aanbod, ik denk het niet hè, maar misschien dat we u dan nog steunen. Maar vandaag, er is gewoon niks. Dit is niet ernstig. Vooral, er zitten mensen in dit bestuur, die altijd maar gehamerd hebben op het behoud van die sociale waarde. Er mocht nog niet geraakt worden aan bijvoorbeeld een dagprijs, want dat is zeer asociaal. Mocht een liberaal voorstellen om daar een beetje meer marktconform te werken, dan zou men bijna histerie creëren. En vandaag gaan diezelfde mensen het voorstel mee steunen om eigenlijk op dergelijke wijze onmiddellijk de stopzetting te realiseren van Ter Borre. Ik vind dat eigenlijk hallucinant. Ik kan dat niet anders zeggen, ik vind dat hallucinant. Dus toch bedankt om te overwegen om dit punt te verdagen tot minstens de bijkomende informatie kan worden aangeleverd, zodat wij zelf kunnen controleren, zodat we zelf voorstellen kunnen doen, alternatieven kunnen misschien zoeken om Ter Borre toch, minstens voor de generatie die nu bewoont, verder open te houden. En vandaar kunnen we verder kijken. Dus ik steun het voorstel van de Groen + Vooruit-fractie om dit punt te verdagen. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan het debat straks al dan niet ten gronde voeren. Indien er nog iemand over de verdaging iets wil zeggen voor we daarover gaan beslissen? Is er iemand van het college die over de verdaging wenst tussen te komen? Zo niet, gaan wij stemmen over de verdaging. Dan ga ik vragen om de stemming te openen. Mijnheer BOELENS.

Raadslid BOELENS: Aangezien wij het heel belangrijk vinden dat inderdaad dit debat verdaagd wordt tot wij al de informatie hebben, waar ook mijnheer VANBINST naar verwijst, vragen wij een hoofdelijke stemming over het al dan niet verdagen van dit agendapunt.

De voorzitter: Mijnheer VANBINST, mijnheer GOOVAERTS.

Raadslid GOOVAERTS: Ook wij steunen het verzoek om een hoofdelijke stemming, aangezien dat dit een zeer belangrijk punt is. En trouwens steunen wij ook de volledige verdaging, het punt dat voorgelegd is geweest door de Groen + Vooruit-fractie.

De voorzitter: Wij gaan hoofdelijk stemmen. Ik begin aan mijn linkerkant met de burgemeester. De verdaging is daarmee verworpen. Dan gaan wij over tot het debat ten gronde en dan geef ik eerst het woord aan schepen OLBRECHTS.

Schepen OLBRECHTS: Dank je wel, voorzitter. Collega's, vandaag staan wij voor beslissingen die niemand graag neemt. Maar de financiële realiteit dwingt ons tot keuzes die nodig zijn om onze gemeente leefbaar en financieel gezond te houden. Deze situatie is niet het gevolg van één beslissing, maar van een samenloop van interne keuzes en van externe omstandigheden waar we als lokaal bestuur soms slechts beperkt invloed op hebben. De opeenvolgende indexeringen door inflatie hebben onze personeelsuitgaven met meer dan 24 procent doen stijgen. Die stijging weegt ook door in politie en brandweer. Daarnaast blijven onze werkingskosten ook jaar na jaar toenemen. Ik noem er slechts een paar: de stijgende energiekosten, duurdere materialen, hogere kosten voor afvalophaling en -verwerking, hogere responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van onze vastbenoemde medewerkers en externe expertise, door krapte op de arbeidsmarkt. Beslissingen van hogere overheden verlagen onze inkomsten verder. Dan denken we aan de hogere belastingvrije som en het wegvallen van subsidies rond samenleven en klimaat. De marges zijn daardoor sterk verkleind. We verwachten ook bijkomende druk op het Sociaal Huis door de beperking van werkloosheid in de tijd. Tegelijkertijd werd er de voorbije jaren geïnvesteerd in fietspaden, sportinfrastructuur, wegen en erfgoed. Maar samen vormt dit een financiële last die groter is dan we structureel kunnen dragen. Die optelsom maakt dat we niet langer alles kunnen blijven doen zoals vroeger. Daarom moeten we bijsturen. Zo zien we ons genoodzaakt om de belastingen te verhogen, maar blijven we nog steeds onder de huidige Vlaamse mediaan. Eveneens aan inkomstzijde voorzien we bijkomende middelen uit de verkoop van gemeentelijk patrimonium. Tegelijk besparen we en houden we de uitgaven onder controle. We rationaliseren ons personeelsbestand en houden vervangingen bij pensioneringen kritisch tegen het licht. Als gemeente hebben we onze kerntaken, daarnaast onderzoeken we of we zelf de meest geschikte partij zijn om de bestaande dienstverlening te blijven aanbieden. Ik weet dat dit geen gemakkelijke ingrepen zijn, maar ze zijn noodzakelijk om een sluitend meerjarenplan voor te leggen, waarbij de kosten onder controle worden gehouden, maar er nog voldoende ruimte is voor een kwalitatieve dienstverlening en voor noodzakelijke investeringen. In datzelfde financiële kader past ook het voorstel rond de serviceflats. Dit is een moeilijke, emotioneel beladen beslissing die genomen werd door het voltallige college en de meerderheid, waarvan we de impact op de bewoners, families en medewerkers niet onderschatten. Collega Ewoud zal zo dadelijk verder de inhoudelijke kant toelichten. Maar laat mij dit zeggen: we laten niemand los. We zullen elke bewoner zorgvuldig en menselijk begeleiden in deze overgang. Voor verdere toelichting geef ik graag het woord aan Ewoud. Dank u.

De voorzitter: De schepen gaat aanvullen en daarna krijgt mevrouw GAISBAUER het woord. En ik ga vragen aan het publiek om de orde te bewaren. Schepen DE MEYER. Mevrouw, ik ga u vragen om te gaan zitten, anders ga ik u laten verwijderen uit de zaal. Dank u wel. Schepen DE MEYER.

Schepen DE MEYER: Collega's, laat mij beginnen bij wat voor ons het allerbelangrijkste is, dat zijn de mensen, dat zijn de bewoners. Voordat we nog maar één cijfer bespreken, wil ik heel duidelijk zijn: niemand zal aan zijn lot overgelaten worden. Het is onze intentie dat elke bewoner van Ter Borre de komende jaren persoonlijk en respectvol begeleid wordt naar een nieuwe woonoplossing. We gaan ervoor de tijd nemen, we gaan onze verantwoordelijkheid nemen en we nemen de

bewoners bij de hand in die zoektocht. Een bestuur toont zijn ware aard in de manier waarop het omgaat met de moeilijke beslissingen die het neemt, want vandaag, beste collega's, ligt hier een moeilijke maar toch noodzakelijke beslissing voor. Enkel glas, verzanding van de tegels, schrijnwerk dat verouderd is, vochtinsijpeling, verouderde HVAC-technieken, noodzaak tot een totale dakrenovatie, is een bloemlezing van enkele pijnpunten van het gebouw. Het strategisch patrimoniumplan van vorige legislatuur was dan ook helder: het gebouw van Ter Borre is er slecht aan toe. Het krijgt een score 2. Dat betekent dat het gebouw in slechte staat is en er nood is aan een visie of grote investeringen nog gewenst zijn om het gebouw te behouden. Welnu, de grote investeringskost waar we over spreken om dit gebouw te behouden, wordt geraamd op 6,5 miljoen euro. Die 6,5 miljoen, dat is geen bedrag dat we kunnen, nog mogen negeren. Met de middelen die we hebben, waar collega OLBRECHTS daarnet al even op alludeerde, valt een renovatie simpelweg niet te verantwoorden naar de 40.000 inwoners van Grimbergen toe. Want ook tegenover hen hebben wij verplichtingen. Niet in het minste om op een zuinige manier om te gaan met publieke middelen. Tegelijkertijd zien we dat er in Grimbergen en de ruime regio voldoende kwalitatieve alternatieven bestaan. Daarom is het onze taak om te onderzoeken of de uitbating van assistentiewoningen een kerntaak is van een OCMW. Onze rol ligt volgens ons vandaag voornamelijk in zorgcoördinatie, nabijheid en ondersteuning, niet in het zelf exploiteren van woonvormen. En zeker niet in tijden waarop elke euro omgedraaid dient te worden. Besturen is kiezen en kiezen is soms ook nee zeggen. En ongeacht waar je nee tegen zegt, dat doet pijn. Zeker als je daar mensen rechtstreeks mee treft. Maar het is onze taak om steeds het algemeen belang van de hele Grimbergse samenleving voor ogen te houden. Wie niet in staat is om moeilijke beslissingen te nemen, is niet in staat om te besturen. We moeten dan ook onze verantwoordelijkheid opnemen bij deze moeilijke beslissing en de bewoners van Ter Borre begeleiden naar een nieuwe thuis. Dat zal weer lopen zijn met vallen en opstaan, maar we maken ons sterk dat dat door middel van dialoog en oplossingsgericht denken, zal lukken tegen begin '28. Daarom stellen we vandaag voor om de groep assistentiewoningen in Ter Borre over een termijn van iets meer dan twee jaar gecontroleerd en mensgericht te laten uitdoven en ze niet te laten uitdoven door er een afvallingsrace van te maken door mensen niet meer in te vullen. En dat er uiteindelijk misschien nog één of twee mensen zitten en daar vereenzamen. Maar door die mensen bij de hand te nemen en een nieuwe oplossing, een nieuwe thuis voor die mensen te zoeken. Maar nogmaals, en ik blijf dit benadrukken, het menselijke aspect blijft onze eerste prioriteit. Elke bewoner zal begeleiding krijgen op maat. We gaan met hen en hun familie zoeken naar alternatieven die passen bij hun noden. Niemand zal overhaast of zonder ondersteuning moeten verhuizen. Op een termijn van meer dan twee jaar kunnen we alle bewoners van Ter Borre helpen een nieuwe thuis te vinden. Hiermee tonen we dat we niet enkel redeneren in termen van gebouwen of budgetten, maar vooral ook in termen van mensen en waardigheid. Collega's, deze beslissing van het vast bureau, die nu wordt voorgelegd aan de raad voor maatschappelijk welzijn, is wel degelijk grondig voorbereid, zorgvuldig afgewogen en gestoeld op objectieve feiten. Wie de moed heeft om moeilijke keuzes te maken, toont dat hij bereid is te besturen en dat is precies wat we vandaag doen. We leggen dit voorstel graag aan jullie voor en horen jullie bedenkingen met open vizier. Dan nog kort, jullie zullen merken dat aan de inhoudelijke verantwoording van dit punt in het fluogeel ook nog een paar tekstuele aanpassingen zijn doorgevoerd. Ik wil die gerust kort even lezen als dat aan de orde is. Bij "de beslissing wordt genomen op grond van", zal u zien dat bij het laatste puntje, algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "in het bijzonder het transparantiebeginsel, gelijkheidsbeginsel en ook het zuinigheidsbeginsel" daar in het fluogeel is toegevoegd. Als ik dan verder doorscrol naar puntje 6, de investeringsbehoefte, zal u zien dat de zin "het gebouw zou volledig gestript moeten worden, waardoor ook in geval van keuze tot behoud en renovatie voor een aanzienlijke duur een alternatieve oplossing moeten worden gezocht voor de bewoners." Daarnaast is ook "op basis van het zuinigheidsbeginsel dient een openbaar bestuur goed financieel beheer te voeren en de beschikbare middelen op een verantwoorde manier te besteden." Daaronder "Deze investering van 6,5 miljoen euro, inclusief btw en studiekosten, is aanzienlijk en staat niet in verhouding tot de huidige staat, leeftijd en marktpositie van het pand. En de grootorde van de dienstverlening die daarmee door OCMW Grimbergen aan de bevolking kan worden geleverd." Als we dan nog een beetje naar beneden doorscrollen, ziet u dat bij punt 2, beoordeling behoeften, dat daar in de zin nog is toegevoegd in het fluogeel: "Er dient onderzocht te worden vooraleer het GAW-gebouw gerenoveerd wordt, of er anno 2025 nog behoefte voor uitbating van assistentiewoningen door OCMW Grimbergen is". En als we dan boven de tabel gaan kijken, dan ziet u dat er boven de tabel de zin nog is toegevoegd: "Uit onderstaande tabel blijkt het ruime aanbod van andere GAW-dienstverleners in Grimbergen en de omliggende regio". En dan zijn er nog twee. "Uit het voorgaande kan afgeleid worden dat er een voldoende aanbod is van GAW door andere aanbieders,

waardoor het mogelijk is voor OCMW Grimbergen om de activiteiten ervan te beëindigen." Dan de zin die is toegevoegd is: "Er is geen behoefte voor uitbating van assistentiewoningen door OCMW Grimbergen." En als we dan verder doorscrollen, zien we de laatste zin die is toegevoegd in het fluogeel. Zal ik ook nog even kort voorlezen. "Vastgesteld moet worden dat de GAW operationeel verlies maken. Een investering in de renovatie van de gebouwen zou dus integraal gedragen moeten worden door OCMW Grimbergen en niet, of slechts zeer beperkt, terugverdiend kunnen worden door operationele inkomsten." Dit zijn tekstuele aanpassingen. Indien over de tekstuele aanpassingen vragen of opmerkingen zijn, dan kunnen we dit ook als amendement ter stemming voorleggen. Maar ik stel voor dat dit louter om tekstuele aanpassingen gaat, dat we dit integraal kunnen goedkeuren. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan heeft mevrouw Gaisbauer als eerste het woord.

Raadslid GAISBAUER: Ik verbaas me er wel een beetje over dat last minute er nog van alles aangepast wordt, maar soit, we gaan de discussie voeren, gezien we toch al een nee hebben gekregen op de verdaging. Dus vandaag gaat het zeker niet alleen over de begroting en ook niet alleen over het gebouw. Dit gaat inderdaad over mensen, ouderen, die vaak al hun hele leven lang wonen in Strombeek en over Strombeek ook als gemeenschap. De huidige bewoners, gemiddeld zo'n 87 jaar oud, kregen te horen dat ze tegen 31 december, het is nog ietsje langer blijkbaar, een ander onderkomen moeten zoeken. Ze worden gewoon uit hun huis gezet. We vinden dat onmenselijk. Of geldt voor senioren niet het recht zich geborgen te voelen in Grimbergen? Senioren die tientallen jaren in Strombeek woonden, worden verplicht hun buurt, hun winkels, hun cultuurcentrum, hun netwerk en hun dagelijkse gewoontes achter te laten. Voor velen betekent dat een breuk met hun verleden. Als ik dan hier hoor: de mensen zijn het belangrijkste. Sorry, Ewoud, dan had je gewoon deze beslissing niet genomen. Dan, de sociale impact die is groot. Er wordt dan geschermd: er moet sowieso verbouwd worden. Wij hadden een gelijkaardige vraag als Laurent al had: welke alternatieven zijn nog onderzocht? Kan er een fasering? Zijn er tijdelijke oplossingen? We zien niks van die zaken of dat onderzoek terug in de documenten of in het punt op de gemeenteraad. En wat is er dan gebeurd? Er zijn geen scenario's. Er wordt maar één scenario voorgelegd, het meest ingrijpende: Ter Borre wordt gewoon gesloten. En ondertussen zien we de zwarte vlaggen van de bewoners al buiten hangen en ze zijn vandaag ook aanwezig. Ik kan heel goed begrijpen dat zij in alle staten zijn. Dan over de financiële redenering. Ja, er is financiële druk. Maar die financiële druk hadden jullie al sinds jaren aan zien kunnen komen en jullie hebben er de vorige legislatuur gewoonweg niet genoeg aan gedaan. En nu zijn het de ouderen die gewoon de rekening gepresenteerd krijgen. Er wordt hier geschermd met Ter Borre is niet break-even. Het gaat over 11.000, hè? Er zijn nog andere ingrepen mogelijk om dat break-even te maken. Daarvoor hoeft je het niet te sluiten. Dus dat over de financiële kaders. Dan de renovatiekosten. De renovatiekosten die erbij zijn gestoken, die lijken echt opgeblazen tot en met. Het gebouw heeft een EPC-waarde C. We vragen ons echt af tot hoeverre dat klopt. Met de manier hoe dat nu eigenlijk ingekleed is, zou je ieder gebouw van het patrimonium misschien wel moeten verkopen. We hebben daar echt onze vraagtekens bij. En zoals Laurent al zegt: er wordt gemikt op 2050. Dat kan gefaseerd, dus dan heb je ook een ander budget wat er tegenover staat. Dan daarnaast is ook totaal niet duidelijk, als het verkocht wordt, wat er wel komt. Ook op de commissie is daar niet op ingegaan. Het is een mooie, centrale plek in Strombeek. Pal in het centrum, aan het parkje. Wat komt hier dan straks? Dat willen we natuurlijk ook weten. Het is een mooie locatie voor een publieke dienstverlening en een goede plek voor ontmoeting. Wij delen dan ook niet dat het LDC naar het CC verschuiven hetzelfde effect zal hebben. En dan in algemene zin. Vandaag staat Ter Borre ter discussie, Ter Biest ter discussie. Wij vinden dat zorg voor ouderen wel degelijk een kerntaak is van de gemeente. En ja, ook een regiefunctie. Maar welke regie ga je hebben? Je hebt helemaal geen hefbomen in de ouderenzorg. Later staat hier nog op de buitenschoolse opvang op de agenda. Ja, daar kun je regie voeren want je hebt geld wat je kan verdelen. Er zijn heel weinig hefbomen. Als je gewoon de assistentiewoningen of Ter Biest in eigen handen houdt, kun je ook voor een stukje mee de markt bepalen. Dat wordt allemaal uit handen gegeven. Ik zie echt niet wat die regiefunctie straks nog moet inhouden en voor ons is het wel degelijk een kerntaak. Dus besluitend. Wij vinden dit een asociale beslissing die meteen effect heeft op de 25 bewoners, op het sociaal weefsel van Strombeek omdat het LDC verhuist. En we vinden dat Strombeek weer een keer geraakt wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer GOOVAERTS heeft het woord.

Raadslid GOOVAERTS: Dank u wel, voorzitter. Er zijn serieus al wat punten aangehaald, zowel door collega VANBINST als collega GAISBAUER. En ook wij hadden praktisch dezelfde vragen, dus ik ga daar niet verder op ingaan. We erkennen inderdaad ook dat dit dossier vooral een sociaal karakter is, zoals mevrouw GAISBAUER zei. Het gaat hier niet alleen maar over de centen, maar ook over de mensen. Maar zoals al een aantal keer gebleken is in deze gemeenteraad, zijn wij van mening dat dit dossier in onze ogen weer gewoon één grote soep is. Er is een behoeftestudie gemaakt rond de aanwezigheid van voldoende assistentiewoningen in de regio. Er was beter een behoeftestudie gemaakt naar betaalbare of vergelijkbare assistentiewoningen in de regio. Als we nu kijken naar de bijlage bij dit punt, als we kijken naar die dagprijs, die is in verste verte niet vergelijkbaar met de prijs die de bewoners nu zouden betalen. Dat ten eerste. Maar ten tweede wil ik wel nog even aanhalen hoe dit punt eigenlijk, ik denk voor alle oppositieleiden, ter ore is gekomen. Wij zitten daar vorige week maandag in het CC. Het plan wordt helemaal ons uitgelegd. Zoals collega VANBINST correct aanhaalde, is er weinig informatie over de juiste cijfers gegeven. Er wordt ook eventjes gesproken over de studie rond de verhuis van het dienstencentrum naar het CC. Maar enkele uren daarvoor heeft u eigenlijk al aangekondigd dat het zo goed als in kannen en kruiken is. Maar dan wel bij ons beginnen over: dit is de eerste keer dat een bestuur op zo'n termijn, zo hard op voorhand zijn meerjarenplan heeft voorgesteld. Jullie kunnen allemaal advies geven, dit, dat. Ik vind dat vooral beschaamtelijk tegenover de adviesraden die hier betrekking tot hebben. Ik denk maar aan de seniorenraad, om één punt te zeggen. Maar ik vind vooral dan het meest frappante, dat ik het eigenlijk aan een toog officieel bevestigd krijg, dat dit het geval is. En dan denk ik: waarom? Was het niet belangrijk genoeg? Want u spreekt hier over: dit is een zeer moeilijke beslissing en de mensen zijn ons nauw aan het hart, enzovoort, enzoverder. Maar dan begrijp ik niet waarom dat u dat per ongeluk bent dan vergeten te vertellen tijdens de hele uiteenzetting. Ik stel me daar enorme vragen over. Ik ga nog eens herhalen dat wij ons aansluiten bij de vragen die al gesteld zijn geweest door onze collega-oppositieleiden. En ten besluite wil ik ook nog zeggen dat we inderdaad ook vinden dat deze beslissing of dit hele dossier met haken en ogen aan elkaar hangt. Wij vinden niet dat er voldoende informatie voorhanden is om op dit moment, vandaag, vanavond deze belangrijke beslissing te maken. En ik hoop dan ook dat vooraleer er hier überhaupt gestemd wordt, dat er door de schepen hopelijk nog wat extra informatie gegeven wordt. Dat er ook wat duidelijkheid is. Zeker in verband met die fasering, waar wij ons ook bij aansluiten. 2050, dat is nog even. Er kan perfect gespreid worden. En daarmee sluit ik mijn punt af. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer BOELENS.

Raadslid BOELENS: Dank u wel. In aanvulling van de tussenkomst van Isabel, wil ik toch even ingaan op de punten die Ewoud nog opgesomd heeft als aanvulling of als aanpassing van de bestaande tekst. Ik ga er een paar overlopen. "Het gebouw zou volledig gestript moeten worden waardoor ook in geval een keuze tot behoud en renovatie voor een aanzienlijke duur een alternatieve oplossing moet worden gezocht voor de bewoners." Nu, ik weet niet over welk gebouw je het hebt, maar ik ben vanmorgen uitgebreid het gebouw gaan bezoeken. Ik weet niet wat er moet gestript worden, hè. Dit gebouw heeft een EPC-certificaat van C. In heel Strombeek zijn er niet de helft van de woningen die een EPC-certificaat van C hebben. Dit gebouw heeft een beter EPC-certificaat dan de meeste assistentiewoningen in Vlaanderen. En toch zou het gestript moeten worden. Ik ben het gebouw gaan bezoeken, want ik had ook geruchten gehoord dat men de mensen tijdelijk ging moeten verhuizen, omdat ze geen dak meer boven hun hoofd zouden hebben omdat de daken gerenoveerd moeten worden. Ik heb heel de zolder bezocht. De meeste daken hebben een zolder en die kunnen perfect intern geïsoleerd worden. Dus waar halen jullie het om te zeggen dat dat gebouw gestript zou moeten worden? We hebben die patrimoniumstudie gezien. Daar blijkt uit dat in Grimbergen 12 procent van de gebouwen eigenlijk klaar zijn voor de afbraak. Maar dit gebouw is er niet bij. Dit gebouw heeft categorie 2 gekregen. Dat wil zeggen: renovatie is nodig. Er moet wel onderzocht worden of het nodig is om dit gebouw al dan niet te renoveren. Maar spreken van een investering van 6,5 miljoen, dat is al gezegd door Isabel, door Laurent, door de anderen. Dat gaat dan over klimaatdoelstellingen voor 2050, waar Isabel perfect benadrukt: er is een groeipad nodig. Er moeten een aantal maatregelen genomen worden ter verbetering van de toestand van die woningen, maar met een redelijk beperkte, betaalbare investering, kom je er. En dan is het een kwestie van keuzes te maken met dit bestuur. Dan staat er nog zoiets, wat gecorrigeerd is door onze Ewoud. Hij zegt van: kijk, er zijn genoeg assistentiewoningen in Grimbergen. Nu, hoeveel inwoners heeft Meise in vergelijking met Grimbergen, nog niet de helft, zijn er 228 assistentiewoningen. In Zemst, veel kleinere gemeenten dan Grimbergen, 101. In Grimbergen blijven er 62 over als je de 25 mensen hier buitensmijt. 62, waarvan een aantal mensen

hier al een bezoek gebracht hebben aan de Maalbeek en die zeggen: als ik dat vergelijk met hetgeen dat ik daar ga moeten betalen, met waar ik nu weg moet. Dat is een schande. Dat is klein, dat is precies een kliniek. Dat is helemaal niet waar ik mijn oude dag wil doorbrengen. En je neemt die mensen dan inderdaad, zoals Isabel zegt, hun wortels weg. Die hebben hier ... Ik heb van de week met iemand gepraat die 98 jaar is en die daar weg moet. En die 98 jaar in Strombeek gewoond heeft. En die heeft aan een burgemeester gevraagd: mijnheer de burgemeester, maar mag ik mijn honderdste verjaardag vieren? Burgemeester heeft gezegd: niet hier. Ik vind dat onmenselijk. En dan zijn er zo nog een aantal zaken die in de tekst staan, waar ik niet het minste begrip bij heb. Maar ik vraag me echt af, als ik het gebouw vandaag bezocht heb en ik lees dit, of we het misschien over twee verschillende gebouwen hebben. Maar als ik Ter Borre bezoek, als ik praat met de mensen, en ik heb vandaag ook een aantal serviceflats zelf bezocht, die mensen zeggen allemaal: wij vinden het prachtig waar dat wij wonen. Er zijn wel hier en daar problemen. Er is hier en daar nog enkel glas, Ewoud, maar dat is een uitzondering. Zeggen dat dat daar allemaal nog enkele beglazing is en dat de wind binnen waait, dat is niet waar. Je doet de waarheid echt geweld aan en in die zin vind ik het een schande dat je dit punt niet hebt willen verdragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer BOELENS. Mijnheer VANBINST heeft het woord.

Raadslid VANBINST: Voorzitter, dank u. Ik wilde gewoon nog eventjes herhalen, omdat er antwoorden geweest zijn, maar mijn vragen zelf die blijven vooralsnog onbeantwoord. Dus ik zal ze, omdat dit mijn tweede interventie is, nog even herhalen om zeker te zijn dat ze goed gehoord zijn. Is er nagedacht over een PPS? In welke verschillende vormen is die PPS onderzocht en waarom blijken die niet interessant of niet interessant genoeg? Waarom werden die verschillende pistes niet mee voorgelegd aan deze gemeenteraad? Is er nagedacht over een uitdovingsscenario? Waarom wel of waarom niet? Is nagedacht over een verkoop onder voorwaarden, waarbij als voorwaarde wordt opgelegd dat de huidige bewoners het recht aanhouden om levenslang het pand te bewonen? Zal er gezorgd worden voor een vlotte overgang bij de herlocalisatie van het dienstencentrum, waarbij pas een overschakeling is in geval dat de nieuwe locatie volledig in orde is, zodat er geen periode is zonder aanwezigheid van een lokaal dienstencentrum? Hoe zijn de gesprekken verlopen met EVA Cultuurcentrum? Hoe staan zij hiertegenover? Wat is de impact op het CC en waarom werd hierover geen informatie aangeleverd? Wat was de analyse van de subsidiemanager? Zijn er subsidies beschikbaar om het gebouw te renoveren? Waarom werd deze analyse niet overgemaakt aan deze raadsleden? Nu, dat zijn echt pertinente vragen. Zoals mijn collega hier ook al zei, zijn er heel veel verschillende mogelijkheden. Zelfs in het geval men zou besluiten om te stoppen met Ter Borre. Mogelijkheden, die veel minder impactvol zouden zijn voor de bewoners. Mogelijkheden om met de privé samen te werken, een deel te verkopen om de woningen te renoveren, bijvoorbeeld. Er zijn duizend en één mogelijkheden en er wordt één voorstel voorgelegd aan de gemeenteraad, met informatie die zo karig is, dat we zelfs nog niet kunnen afleiden of dat het überhaupt noodzakelijk was. Want ik heb ook geluisterd naar de toelichting van schepen OLBRECHTS en eigenlijk gaat het enkel over het meerjarenplan en in de budgetproblemen, maar dat is nu net de reden dat wij een verdaging vragen. We hebben totaal geen zicht op die financiën, op die meerjarenplanning. Het enige wat we van jullie al hebben gekregen, is een belastingverhoging van 30 procent. Waarschijnlijk de grootste in Vlaanderen. En een uitleg en een vaag documentje, maar that's it. Dus wij kunnen dat allemaal niet analyseren waarom dat ... Is er zelfs een noodzaak? Ik zou het niet weten. We horen het in de krant, we horen het in de verkiezingskrantjes van de partijen, in het informatieblad van de gemeente. Maar we weten het niet, hè. Het meerjarenplan moet nog komen. Dus dit is eigenlijk een voorafname met een zeer impactvolle beslissing voor de bewoners van Ter Borre, waar dat wij eigenlijk bitter weinig over kunnen zeggen. Mijn vragen zijn gesteld. Er is daarnet geantwoord geweest. Ik heb eigenlijk geen enkel antwoord gekregen. Tussen de lijnen kan ik van schepen DE MEYER zijn uitleg wel het één en ander afleiden, maar geen antwoord op mijn vragen. Dus alsnog, graag een antwoord op al mijn vragen. En zo niet, toch nog de oproep om dit punt te verdagen naar een volgende gemeenteraad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer VANBINST. Schepen DE MEYER heeft het woord.

Schepen DE MEYER: Dank je wel voor jullie vragen. Laat me eerst een paar rechtszittingen doen. We hebben inderdaad maandag, wanneer was het, 17 november, inderdaad de bewoners die daar wonen geïnformeerd over wat onze intenties waren. We hebben dat in de voorwaardelijke vorm gedaan en gezegd dat dat van het vast bureau voornemens tot beslissing zijn. Waarom hebben we

dat gedaan? Omdat we het maar zo proper vinden dat wij onze verantwoordelijkheid nemen en dat ze dan niet via via moeten horen en dus niet via jullie, maar best van ons horen, dat dat onze voornemens tot beslissing zijn. Daarnaast heb ik ook de vraag gehoord: waarom niet naar een uitdoofscenario gaan? Wel, ik heb er kort al even op verwezen. Ik denk als je gaat naar een uitdoofscenario, waarbij dat persoon X of Y misschien naar een rusthuis gaat, omdat de tijd rijp is. En misschien komt er jammer genoeg iemand te overlijden binnen x-aantal jaar. Misschien zit daar over vijf jaar nog maar twee, drie mensen. Ik denk dat dat pas onmenselijk is. En zo ga je vereenzaming in de hand werken. Het is daarom dat we die mensen bij de hand nemen om een nieuwe thuis te vinden. Daarnaast staat de verhuis van het Lokaal Dienstencentrum naar het CC vandaag ook niet op de agenda. Dus ik denk niet dat daarop ingegaan hoeft te worden. En dan de vraag van: als ze dan naar de Maalbeek gaan, daar is het duurder. Het spijt me, maar allicht dat het duurder zal zijn als je naar de privé gaat. We hebben verplichtingen ten opzichte van 40.000 inwoners. We moeten keuzes maken met publieke middelen. En in verband met het zuinigheidsbeginsel gaan wij ervanuit dat dit een juiste politieke keuze is. Ik denk dat daarmee de vragen beantwoord zijn.

De voorzitter: Dank u wel, schepen DE MEYER. Mevrouw GAISBAUER heeft het woord.

Raadslid GAISBAUER: Ewoud, je hebt op heel veel vragen die ook onze vragen waren, over de verschillende scenario's die nog hadden gekund, geen antwoord gegeven. Dan over het Lokaal Dienstencentrum. Als je Ter Borre gaat sluiten en je gaat het verkopen, dan kan je daar moeilijk nog een Lokaal Dienstencentrum hebben. Dus dat is logisch dat we daar vragen over stellen, lijkt me. Dan eerder heb je gezegd: het is iets langer dan twee jaar. Sorry, er zijn mensen die staan zeven jaar op de wachtlijst, dan vind ik twee jaar in verhouding sowieso al relatief kort. Wat is er nog naar voren gebracht. Over de financiën en het zuinigheidsbeginsel. Misschien hadden jullie het zuinigheidsbeginsel al langer ernstig moeten nemen, dan hadden we niet in deze situatie is geweest. En ik vind het ook geen deftig financieel bestuur om met een one-off jullie put te vullen. Want dat is gewoon een verkoop van één ding, hè. Dat is geen structurele verandering. Want Ter Biest zelf, dat scheelde niet veel om break-even te draaien. Dus ook dat kunnen wij niet volgen. Ik ben aan het kijken naar mijn collega's, of ik nog meer punten vergeet, maar daar valt nog heel veel over te zeggen. Maar wij kunnen ons echt niet in deze onmenselijke beslissing vinden. Dank je wel.

De voorzitter: Mijnheer VANBINST is eerst aan het woord en dan is het woord aan mijnheer BOELENS. Eerst mijnheer VANBINST.

Raadslid VANBINST: Toch nog graag antwoord op enkele vragen die al gesteld zijn tot tweemaal toe, waar geen antwoord op komt. Bijvoorbeeld een verkoop onder voorwaarden. Als jullie van plan zijn om te stoppen met de uitbating van Ter Borre en de site zou verkocht worden, iedereen kent de vergunningsproblematieken in Vlaanderen die jarenlang duren. Dus zelfs in het scenario dat jullie zouden stoppen en verkopen, zouden jullie kunnen organiseren dat in tussentijd dat de koper van de site nog zijn vergunningsprocedures moet doorlopen, dat de bewoners nog zouden kunnen blijven wonen in Ter Borre. Dus ofwel is dit al zeer lang aan de gang en is het plan al af en gaat men op 1 januari 2028 de akte verlijden. Want ik veronderstel, als men die harde deadline stelt, dat dat daar geen dag gaat leegstaan, hè. Want anders, elke dag dat daar leegstaat zijn dagen dat die bewoners er langer hadden kunnen inzitten. Dus ik ben verbaasd dat jullie die beslissing nemen. Dus dat wil zeggen dat het kristalhelder is wat er eigenlijk gaat gebeuren met de site en dat dat allemaal in de steigers staat. Dat er misschien er al een vergunning is? Wie weet? Of ligt daar ergens olie onder de grond? Hebben jullie daar een lekkage gevonden van waardevolle mineralen of zo? Ik weet het niet waarom dat men zo cru die deadline wil zetten. Maar er zijn duizenden mogelijkheden om te organiseren dat er een scenario wordt voorzien dat deze generatie bewoners in Ter Borre nog kan blijven wonen zolang zij willen. Zelfs indien jullie van mening zijn dat er moet gestopt worden met Ter Borre uit financiële noodzaak. En dat zijn de scenario's waar wij naar vragen. En ik heb nog altijd geen antwoord gekregen op de vraag of dat die scenario's onderzocht zijn, hè. Dus ik ga ervan uit van niet. Dat is eigenlijk het antwoord op de vraag, anders zouden jullie het wel gezegd hebben. Dan zou je zeggen: goh, mijnheer VANBINST, zie een keer wat wij allemaal onderzocht hebben. Dat gaat hier niet. En ge zou het hier bij de gemeenteraad gevoegd hebben. Maar geen woord, zelfs na tot driemaal toe de vraag stellen, wordt daarover gerept. Ergo, het is niet onderzocht. En de zo dramatische beslissing voor die bewoners wordt eigenlijk gewoon genomen in nasleep van een jaartje onderhandelen na de verkiezingen over: hoe gaan wij hier nu die 40 miljoen euro belastinggeld opdoen in de gemeente. Dat is toch wel zeer spijtig. Die bewoners die zitten hier

vandaag en die horen eigenlijk vandaag van: onze bekommernis is de uwe, we gaan een nieuwe thuis zoeken. Maar nogmaals, iemand die 80 jaar is, die 90 jaar is naar een andere locatie overbrengen, dat is niet altijd aangewezen. Dat is niet oké gewoon. En daarom, zeker voor deze generatie hadden jullie het anders kunnen aanpakken. Zelfs indien jullie de mening waren toegedaan, dat het op de langere termijn niet meer werkbaar blijft. Dat laatste punt vooral en het feit dat er geen informatie wordt gegeven, geen alternatieven worden geboden, dat aspect is voor mij onverteerbaar. Dus ik kan daar echt niet bij dat jullie dat zo op die manier volhouden. Want hoe ik jullie persoonlijk allemaal ken en hoe dat jullie standpunten waren in het verleden, matcht dat totaal niet met wat er vandaag wordt beslist. Dus ik ben heel benieuwd naar de meerjarenplanning. Ofwel gaan daar nog dingen verteld worden. Ik weet het niet. Ik zeg het, alles is mogelijk als ik deze beslissing hoor, want dit valt niet uit te leggen met de informatie die wij vandaag de dag hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan mijnheer BOELENS.

Raadslid BOELENS: Ter vervollediging toch nog een paar zaken. Men hamert op het feit dat er een overschot is aan assistentiewoningen, dat de vraag naar assistentiewoningen op termijn vermindert en dat er alternatieven moeten gezocht worden. Kangoeroewonen, cohousing, enzovoort. Nu, als er één ding is waar onze gemeente in uitblinkt, dat is dat er in al die jaren niet gezocht is naar die alternatieven. Telkens als wij voorstellen deden rond cohousing of kangoeroewoningen, werden we eigenlijk wandelen gestuurd als dromers en naïeven. Dus nu zeggen jullie: dit zijn de alternatieven. Maar die zijn er niet in Strombeek. Tweede, als ge dit sluit, is er geen enkele assistentiewoningen meer in Strombeek. Geen enkele. Dus zeggen dat daar overschot is op de markt, leg dat maar uit aan de Strombekenaren. Derde, nu nog, ik heb het vandaag gevraagd, is er een wachtlijst voor tachtig mensen. Tachtig mensen zijn momenteel kandidaat om te gaan wonen in één van die verkrotte assistentiewoningen in Ter Borre. Alstublieft. Dat klopt dus ook niet. Die zijn in perfecte staat. Ik heb, en dat vind ik heel schrijnend, vandaag nog een mevrouw gehoord die zes jaar gewacht heeft en die zes maanden geleden haar woning verkocht heeft. En die nu daar woont en hoopte daar haar oude dag door te brengen. Die heeft indertijd op Borrekensveld gewoond. Die is blij dat ze daar terecht kan en die krijgt nu de koude douche van: madam, sorry, ge had uw huis misschien toch beter niet verkocht, want binnen twee jaar moet ge daar weg zijn. Kunt ge u dat voorstellen wat dat betekent voor die mensen? En dan wil ik nog even eens iets zeggen over dat lokaal dienstencentrum, Ewoud. Want inderdaad, wat Isabel ook zegt, je kunt onmogelijk dat lokaal dienstencentrum los zien van de assistentiewoningen. Als je daar af en toe een keer gaat, een keer naar Strombeek komen is misschien een goed idee, dan ziet ge dat dat daar van maandag tot vrijdag volle bak is. Daar komen mensen een kaartje liggen, daar komen mensen eten, daar komen mensen gewoon even babbelen. Maar daar zijn ook een boel activiteiten. In ons eigen infoblad pakken we ... Op het laatste infoblad hebben we een bijlage gevoegd met al die prachtige activiteiten die plaatshebben in ons lokaal dienstencentrum. En dat gaat over schaken, en dat gaat over kaarten, en dat gaat over OKRA, dat daar vier keer per jaar een feest organiseert met 150 man. En dat gaat over informaticacursussen, waarvan André De Os, die daar al jaren die cursussen geeft, zegt: ik heb al meer dan duizend mensen een computer leren gebruiken. En dat gaat over een resem activiteiten. En dat gaat over het Repair Café, en dat gaat over de kerstmarkt, en dat gaat over een boel dingen die Strombeek levend houden. En als je denkt dat je dat kunt verhuizen naar de Tentoonstellingslaan van het cultuurcentrum door de tentoonstelling daar stop te zetten. Dat is een illusie. Mensen betalen daar ook niet te veel. Ik zal niet te luid zeggen, of ge gaat ze opslagen, maar voorlopig is een Chouffe daar nog betaalbaar. Dat is 1,5 euro minder dan in het cultuurcentrum. Dat speelt ook mee voor die mensen. Dus nu zeggen: dat lokaal dienstencentrum, daar klappen we nu over. Het gaat alleen maar over die 25 assistentiewoningen, dat is de mensen ook een dikke blaas wijsmaken. En ik ben aan het zien of dat ik nu nog iets vergeten ben? Nog een laatste vraag, ja. Jullie zeggen het inderdaad en de vraag is gesteld: is er geen fasering mogelijk? Zijn er geen andere plannen mogelijk? En inderdaad, je hebt daar vijf winkelpanden, waarvan een bakker, een Turkse winkel die er al heel lang is ook en een tandarts. De twee andere worden ook gebruikt, heel nuttig gebruikt door Ter Borre. Er kan inderdaad over nagedacht worden. Natuurlijk, dat is ook een verdienmodel van de gemeente, want over de huur die ge daarvoor krijgt, zegt ge niks. Maar waarom niet die drie panden verkopen? Misschien willen die mensen die wel kopen, want die zijn er al heel lang bezig? En met die inkomsten dan de noodzakelijke restauratie voor 2030 doen? Daar wordt niet over nagedacht. Dat is blijkbaar een droom van daarover na te denken. Terwijl de drie winkelpanden zijn niet noodzakelijk voor de werking van Ter Borre en van het lokaal dienstencentrum. En dan toch nog een pertinente vraag, denk ik. Verkopen jullie dat zonder enige

voorwaarden? Laurent heeft dat ook al gevraagd. Zijn daar geen voorwaarden aan verbonden? Want dat is wel de kern van Strombeek-Bever. Als daar meersgezinswoningen komen, om maar iets te zeggen, dan wil dat ook zeggen dat er geen ingang meer zal zijn in het parkje van Ter Borre, langs de kant van het Sint-Amandsplein. Want de parking maakt deel uit van Ter Borre en van heel het batiment. Dus dat wil dan ook zeggen dat je daar een stukje van het park, wat mooi onthard is, waar wij ook blij over zijn, dat ge dat ook mee in de weegschaal gooit. En het park gaat daardoor ook weer een mindere waarde krijgen. En daar kennen we al het verhaal van het parkje van Villa Rijckendael, l'histoire se répètera. Sorry voor het andere taalgebruik.

De voorzitter: Het college stelt de vraag om te schorsen, dus we gaan even schorsen. Voor jullie informatie, we gaan ongeveer twintig minuten schorsen.

[schorsing]

De voorzitter: Collega's, het is 20.32 uur. We gaan de raad voor het maatschappelijk welzijn hervatten en de burgemeester, denk ik, gaat het woord nemen.

Burgemeester LAEREMANS: Dank u, voorzitter. Collega's, ik moet beetje op mijn stem letten, mijn excuses daarvoor. Ik ben wat verkouden. Anderzijds wil ik toch ook wel een aantal dingen zeggen. Hier is al veel gezegd vandaag. Dank u ook voor de tussenkomsten en dank ook voor de reactie van de mensen. Ik bedoel, wij nemen niemand iets is kwalijk en we begrijpen dat dit een heel moeilijk verhaal is, ook voor ons voor alle duidelijkheid, want dit is geen gemakkelijke problematiek voor niemand. Maar we hebben een zeer moeilijke oefening achter de rug. Maandenlang, van in januari zijn we daarmee bezig, een begrotingsoefening, waar we zwaar hebben moeten saneren, belastingen verhogen, omdat er anders niet zouden komen. Personeelsleden ontslaan, dus of laat ons zeggen, mensen hebben hun opzeg gekregen. En vanaf 1 mei zijn er twee mensen die niet meer kunnen blijven voor de gemeente werken. Maar er zijn daarnaast ook zeker 20 personeelsleden, die niet vervangen zullen worden op diensten die ook nochtans cruciaal zijn voor de gemeente. Waar het een stuk moeilijker zal worden en waar stevige beslissingen zijn genomen. Er zijn heel wat projecten, die we hadden gehoopt te realiseren die zelfs vergunningsklaar waren, waaronder hier het gemeentehuis, waaronder het oud gemeentehuis van Beigem. Heel wat zaken die we hadden willen realiseren, die we gewoon niet kunnen realiseren. En we moeten in zo'n situatie keuzes maken. Dat is natuurlijk de essentie van politiek: zien hoeveel middelen je hebt en op basis daarvan keuzes maken. Anders gaat het niet, zo werkt het nu eenmaal. En we worden ook, collega OLBRECHTS, collega Trui heeft er daarstraks ook naar verwezen, ook niet door de externe omstandigheden goed bedeed. Door de Vlaamse of de hogere overheden, wel integendeel. Ze nemen heel wat beslissingen die het ons serieus moeilijk maken. Ook dat heeft meegespeeld en heeft het allemaal een heel stuk moeilijker gemaakt. En in heel die oefening hebben wij gezocht: wat zijn onze kerntaken, wat moeten we absoluut blijven doen. Wat is absoluut nodig. We gaan het straks nog hebben over politie die al jaren eigenlijk onderbemand is en waar ook middelen voor moeten voorzien worden. Dat is natuurlijk een echte kerntaak, ik hoop dat niemand dat betwist. En daar zijn heel wat minder middelen naartoe gegaan omdat ze onderbemand waren. Maar de volgende jaren moet dat veranderen, om maar iets te zeggen. Er zijn ook verplichtingen. Het is al door Trui gezegd, die maal vijftig zijn gegaan. De responsabiliseringsbijdrage bijvoorbeeld, dat is enorm, wat we daarvoor moeten betalen. Maar in elk geval, wij zijn tot de conclusie gekomen dat de uitbating van serviceflats geen kerntaak is, maar zelfs niet het onze opdracht kan gerekend worden om daarmee verder door te gaan. Dat is gewoon niet alleen zwaar verlieslatend, maar bovendien zijn die verplichtingen te hoog, die huurverplichtingen, want we zijn hier verhuurder, om dat allemaal te renoveren zodanig dat wij dat financieel niet aankunnen zonder te snijden in essentiële dienstverlening. En dan moet je dus keuzes maken. En één van die keuzes is dat we inderdaad het dienstencentrum willen onderbrengen opnieuw in het cultuurcentrum. Dat is geen vreemde keuze, zeker geen wereldvreemde keuze zoals ik heb moeten lezen, want dat was oorspronkelijk zo. Het dienstencentrum kwam uit het CC en is pas later naar Ter Borre gegaan. Aanvankelijk was het een deel van het CC. Een CC is een ontmoetingscentrum, een dienstencentrum ook. Er zijn heel veel zaken die daar samenhangen, zodat we daar opnieuw een lokaal dienstencentrum kennen dat voldoet aan de Vlaamse normen van vandaag. Want daar zijn ook heel wat normen die we moeten respecteren. En in tegenstelling tot wat sommigen al beweerd hebben in de krant, dat Ter Borre als dienstencentrum zou verdwijnen: wel, Strombeek behoudt zijn dienstencentrum. Dat kunnen we in elk geval garanderen. Daar staan we garant voor, maar het zal niet met zoveel personeelsleden zijn als vandaag. Ook daar moeten we in snoeien, onvermijdelijk. Er

zal een bar zijn in het CC, die is er vandaag al. We gaan geen twee bars vlakbij elkaar organiseren en daar eigen personeel voor inzetten. Dat gaat niet meer. We denken dat daar veel te veel kosten verloren gingen. De kosten, of hetgeen dat de gemeente moet opleggen voor Ter Borre als dienstencentrum, is ongeveer 500.000 euro jaar. Dat zijn zaken die we niet meer kunnen doen, gelet op onze financiële situatie. En dus zijn we tot deze conclusie gekomen en we gaan dat op een heel sociale manier doen. Want in alle eerlijkheid, het was voor Ewoud en mezelf helemaal geen gemakkelijk verhaal om dat te gaan vertellen. Dat is een harde boodschap, maar ook voor onszelf. Uiteraard zeker voor degenen die ze moeten ontvangen. En die mensen waren verbaasd en ook ons personeel was verbaasd. Ook voor hen was het hard. Ze hadden verschillende hypothesen in hun hoofd, maar dit niet. Dit kwam hard binnen. Dat beseffen we ook. Ook voor ons en voor al die mensen die er wonen. Dus dat is sowieso een pijnlijk verhaal waar we door moeten en waar niemand vrolijk van wordt. Maar anderzijds, op een gegeven moment moet je die keuze ook kunnen maken. Als ge zegt, we gaan serviceflats stopzetten, dan moet je dat met een duidelijk perspectief doen en kun je dat niet vele jaren laten aanslepen. Want dat is pas onmenselijk, dat daar op de duur inderdaad nog maar vier, vijf mensen rondlopen en dat daar geen gemeenschapsleven meer is. Dat gaat niet. Dat is niet de manier waarop ge het moet doen. En wij denken met een tijdspanne van twee jaar is dat wel redelijk en kunnen we ook ervoor zorgen dat elk van die mensen op een juiste plaats, op een correcte plaats, terecht komt. Dat kan dan een woonzorgcentrum zijn, dat kunnen andere serviceflats zijn. Er zijn heel wat mogelijkheden. Er staan er inderdaad leeg in de gemeente en daar er zijn ook mensen die al hun dossier hadden ingediend, die op het punt stonden om weg te gaan. We hebben ook al enkele flatjes niet meer ingevuld, omdat dat ons de meest correcte manier van handelen leek. Maar we hebben het niet op alle mogelijke manieren laten uitlekken, zodat het via anderen bij de mensen kwam. We hebben absoluut zelf de boodschap willen brengen. We hebben dat gedaan. En voor alle duidelijkheid, mijnheer BOELEN: u was er niet bij, maar ik heb daar niet gezegd dat ik aan die dame daar geen honderdjaartaart zou gaan bezorgen, hè. Want over twee jaar is het wel nog open. Nee, dan bent u zeker slecht ingelicht, want die er is, is een dame van 98 jaar. Maar enfin. Maar dus wij zijn ook verhuurder, hè. Wij zijn als gemeente ook op dit moment verhuurder, dus wij moeten aan een aantal normen voldoen van EPC, van allerlei zaken rond dakisolatie enzovoort. En daar is zeer veel werk aan dat gebouw. En inderdaad, dat kan zijn dat bepaalde zaken gefaseerd kunnen. Maar de leidingen bijvoorbeeld, verwarmingsleidingen en dergelijke, die zijn op, die moeten vervangen worden. Er moet daar eigenlijk fundamenteel in gewerkt worden. Daar zijn zware werken nodig. En als je zo'n werken doet, dan kunt je niet tegelijkertijd dat als bewoning laten dienen. Dan moet je die mensen toch vragen om de gebouwen te verlaten, zeker als die buitenschil daar af moet en dergelijke. Dat lijkt ons ook geen menselijke manier van handelen. Dus wij kiezen voor een menselijke aanpak met een duidelijk perspectief, maar niet voor het langzaam laten doodbloeden of laten uitdoven tot er niemand meer woont. Want daarstraks heeft iemand gezegd: we moeten kunnen blijven garanderen dat er mensen levenslang kunnen wonen. Excuseer, daar hebben wij ons nooit toe verbonden, heeft de gemeente zich nooit toe verbonden. Daar kan men ons niet toe verplichten. Wij denken dat we eigenlijk de meest humane manier hebben gekozen. Maar dit is hard en dat beseffen wij ook. En wij willen alles doen om dat op een menselijke manier te begeleiden en te zorgen dat de mensen op een plek geraken, die best bij hen aansluit. En als er inderdaad mensen zijn die meer moeten betalen en daardoor financieel in moeilijkheden komen, dan zullen wij dat ook begeleiden en zullen we ervoor zorgen dat die mensen daarbij ondersteund worden. Daarvoor is er ons OCMW, daarvoor is er onze sociale dienstverlening. Dus daar kan geen schrik voor zijn. Dat gaan we in elk geval verzekeren. Wat de vergunningen betreft, die zaken. Die vragen zijn terecht gesteld. Misschien eerst nog terugkomen, ik zou het anders vergeten, wat het CC betreft. Dat is inderdaad zo, daar hebben wij nog niet in detail gesproken met de raad van bestuur. Het is ook voor hen allemaal nieuw. We hebben die mensen ook uitgenodigd maandagavond om te komen luisteren. Die gesprekken zullen op gang gaan, maar daarvoor hebben we nu die komende twee jaar om dat allemaal voor te bereiden en te zorgen dat daar dan ruimte komt en een mooie invulling voor dat vernieuwde dienstencentrum, dat we voor ogen hebben. Dus dat lijkt ons een heel correcte manier van werken. Wat de vergunningen betreft, daar is nog helemaal geen kandidaat of wat dan ook. Het is pas nieuw. Er is niemand met wie we daar op voorhand zitten onderhandelen hebben daarover of zo. Er zijn geen vergunningen in de maak, geen aanvragen. Dat is allemaal fake wat je daar uit uw duim zuigt. Daar zijn we gewoon niet mee bezig. Eerst moeten we duidelijk zijn over: wat zijn de beslissingen. En vervolgens zullen we kijken hoe we dit verder kunnen aanpakken, hoe we dit verder kunnen oplossen. Maar dat gaan desnoods isoleren en stukken gaan verkopen, dat is mooi in theorie, maar die ruimtes, die winkels, die zijn met elkaar verbonden. Die ruimtes vormen één geheel met Ter Borre. Ge kunt die eigenlijk niet afzonderlijk gaan verkopen. Dat is heel onrealistisch

voorgesteld. En dus dat klopt inderdaad. De parking vormt daar de ingang van het park, maar niet alleen de parking. Links daarvan, of te midden van die parking, dat zijn allemaal zaken die mogelijk zijn, die kunnen herbekeken worden. Langs daar zal er altijd een toegang zijn voor het park, dat is de evidentie zelf. Desnoods is het een vorm van erfdienstbaarheid, die wordt opgelegd bij de verkoop. Dat moet nog allemaal bekeken worden. Daar zijn we op dit moment niet mee bezig. Wij kunnen daar geen antwoorden op geven, op die vragen. We moeten stap voor stap werken. Eerst moeten we inderdaad tot de vaststelling komen dat wij niet meer de juiste instantie zijn om serviceflats uit te baten. Wij kunnen dat niet op een verantwoorde manier doen. En dan moeten we zien wie die taak dan eventueel gaan overnemen, als er nieuwe serviceflats zouden komen in de gemeente. Maar ik kan u zeggen: er was een heel project op dat vlak. Het is nog niet eens ter sprake gekomen, maar we hebben er zelfs een RUP voor georganiseerd in het midden van Grimbergen hier. Aan het hotel Abbey was voorzien dat daar vijftig serviceflats zouden komen. Wel, het gaat niet door want het is niet rendabel. Dus heel dat project, ook daar zullen we een andere invulling moeten zoeken. Dus die manier van werken, die manier van denken is niet meer van deze tijd. En dan moet je keuzes maken. Dan moet je durven zeggen: we gaan hiermee stoppen, maar we doen het op een menselijke manier, we doen het op een humane manier. En we gaan dat ook op een humane manier begeleiden. Dat is een moeilijk verhaal voor ons allemaal, zeker ook voor ons. En ik besef, de draagkracht van mijn woorden, in de eerste plaats van degenen aan wie we het zijn moeten gaan vertellen. Want inderdaad, een aantal van die mensen hadden gehoopt daar hun leven op een mooie manier te kunnen beëindigen, zonder dat ze dan eerst in een rusthuis zouden moeten of wat dan ook. Dat dat hun laatste verblijfplaats zou zijn. Maar wij kunnen aan die wens helaas niet voldoen en wij denken dat dat geen goede keuze zou zijn voor de gemeente, gelet ook op onze financiële toestand. Dat dat een onverantwoorde keuze zou zijn. Dus wij hebben daar zeer lang over nagedacht. Zeer lang alle pistes overwogen, zeer lang over gediscussieerd en alle budgetten tegen het licht gehouden. En dit was één van de noodzakelijke conclusies die we hebben moeten nemen. Dat was ook één van de redenen waarom dat we het allemaal transparant zijn gaan vertellen in het CC, aan jullie, aan alle personeelsleden, aan alle betrokkenen. Eerst aan het personeel dat er werkt en vervolgens aan de bewoners. Geen gemakkelijke taak, maar we vonden dat onze verantwoordelijkheid. En we denken dat we vandaag ook een verantwoorde en goed onderbouwde beslissing nemen. En we zouden dan ook willen vragen die te steunen. Misschien dat Ewoud nog iets wil aanvullen of Trui? Maar ik denk dat ik wat ik moest zeggen daarmee heb gezegd. Of wat ik wilde zeggen.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Mijnheer BOELENS heeft het woord.

Raadslid BOELENS: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Eerst en vooral, mijnheer de burgemeester, hadden wij toch wel echt gehoopt dat na het debat en de schorsing het punt uiteindelijk toch verdaagd zou worden. Dus wij zijn ontgoocheld dat dat niet het geval is. Tweede punt, u gaat uitvoerig in op de budgettaire situatie van onze gemeente. Ik denk dat u moet toegeven dat wij als fractie al zes jaar waarschuwen voor de budgettaire situatie van onze gemeenten. We hebben al zes jaar gewaarschuwd voor het zwaar weer. We hebben ons altijd vragen gesteld bij sommige aanmerkingen en we hebben gewaarschuwd voor waar we nu inderdaad staan. Dat is toch wel belangrijk om te benadrukken. En dan moeten er inderdaad keuzes gemaakt worden. En dan moet ge u maar eens voorstellen wat die mensen daarvan denken, dat er 6, 7 miljoen gaat geïnvesteerd worden in de nieuwe bibliotheek in de kerk recht over hen, maar dat zij moeten te horen krijgen dat het niet mogelijk is om een paar miljoen, geen 6 miljoen, te investeren om de serviceflats voort te laten bestaan. Ik wil nog eufemistisch benadrukken dat die serviceflats zo goed als break-even draaien. Dat is 10.000 euro ongeveer, dat ze jaarlijks verliezen, plus inderdaad een aantal kosten die ook gedragen worden door de diensten Mens hier intern. Dat is juist. Maar gewoon al één voorbeeld, we hebben dat ook gehoord op die vergadering van de week met een aantal mensen. Waarom denkt men niet aan het commercieel uitbaten van de cafetaria van De Schelp op zaterdag en zondag? Want dan is dat gesloten terwijl dat dat bij terrasjesweer de ideale locatie zou zijn om een verdienmodel uit te bouwen in Strombeek en waar echt wel ook nood aan is. Een café waar je rustig zit, aan de rand van het park, waar uw kinderen kunnen spelen en waar er kan gepetanquet worden in de petanquepiste, die er nog niet zolang geleden aangelegd is. Ge kunt u moeilijk iets beter voorstellen op een zaterdag of zondag in onze, toch wel toegebouwde, gemeente Strombeek. Dan zegt u van: budgettair, we moeten keuzes maken. Maar ik heb hier de patrimoniumstudie ook nog eens in mijn handen genomen en dan zie ik dat er van ons patrimonium 43 procent van de gebouwen dienen voor sport en cultuur. Slechts 13 procent voor zorg. En het eerste gebouw waar men van zegt, liquideren maar, is dus een zorggebouw. Een zorggebouw dat daarenboven in de

categorie 2 zit. Dus moet ik er al van uitgaan dat de 13 procent gebouwen die in categorie 1 zitten, klaar voor afbraak, dat die minder prioritair voor afbraak in aanmerking komen dan dit gebouw, dat dient voor zorg. Voor mij en voor ons onbegrijpelijk. U zegt dan: ze zaten vroeger ook in het CC, waarom zouden ze niet teruggaan naar het CC? Mag ik u dan ook vragen of ook de keramiek en de schilderateliers, die ook moeten verhuizen zijn en die in bouwvallen zitten naast de scoutslokalen, of die ook allemaal mogen terugkeren naar het CC? Hoe gaat men dat daar allemaal aanpakken om inderdaad al die ateliers en nu ook heel de werking van het dienstencentrum om dat allemaal te verwijzen naar het cultuurcentrum. En u zegt dan om nog even in te gaan op het gebouw, want ik heb het geluk gehad van het grondig te kunnen bezoeken vandaag, de buitenschil eraf. Dat is zever in pakskes. Sorry dat ik het zo onbeleefd vermeld, maar dat is zever in pakskes. Ik ben vandaag in de kelders geweest. Daar staan twee nieuwe condensatieketels van vijf jaar oud, omdat er een paar jaar geleden een probleem geweest is, er is een fout gemaakt bij werken en men heeft de oude condensatieketels per ongeluk vernield. Men heeft daar nieuwe condensatieketels gezet. Dat al de buizen moeten vervangen worden en dat de mensen daarom weg moeten, dat klopt ook niet. Dus mij blijft het storen dat we hier zeer partiële informatie krijgen, onvolledige informatie krijgen om een beslissing te nemen. En dan ga ik daarmee besluiten. U zegt: maar dat is niet de kerntaak van onze gemeente. Moeten we dan echt besluiten dat in ons geborgen Grimbergen, seniorenzorg, bejaardenzorg geen kerntaak is voor onze gemeente? Want met welke hangijzers, met welke hefbomen gaat u nog een seniorenbeleid voeren? Ter Biest, daar gaan we het straks nog over hebben. Maar in Strombeek is er niks meer, hè? Niks meer. En in Strombeek woont meer dan twee vijfde van onze bevolking. En daar gaat niks meer zijn voor bejaardenzorg.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer BOELENS. Mijnheer VANBINST heeft het woord.

Raadslid VANBINST: Dank u, burgemeester, voor uw extra toelichting. Het toont een beetje aan dat het onderwerp jullie ook nauw aan het hart ligt. Dat hebben wij in ons betoog ook nooit ontkend. We hebben dat ook nooit gedacht. Ons punt dat we willen maken, is als het zo is dat jullie daar zo lang aan hebben gewerkt, dat jullie daar een jaar mee bezig zijn geweest, dat alles tegen het licht is gehouden, alle mogelijke oplossingen en dat het echt wel de enige juiste rationele beslissing is. Waarom is dat voor ons niet zichtbaar vandaag in die documenten? Dat is ons essentieel punt van vandaag: waarom kunnen jullie geen antwoord geven op die vele vragen dat gesteld zijn? En dat is waar dat ik vandaag een probleem mee heb. En het zou best kunnen dat wij tot dezelfde conclusie komen als die documenten beschikbaar zouden worden gemaakt. Dat kan. Dat gaan we niet ontkennen. En het dan op flessen trekken en mij beschuldigen van fake news doordat ik spreek over vergunningsprocedures, terwijl in welke termijn de bewoners zouden kunnen blijven, dat is ook niet correct van jullie. Want dat is geen fake news verspreiden, dat zijn vragen die ik stel. Vragen naar aanleiding van de documenten die ik zie, waaruit ik niks kan afleiden. U moet uzelf ook eens in de plaats kunnen stellen van ons. Die beslissing wordt ons kenbaar gemaakt enkele weken terug en ervoor wisten wij niks, was er geen informatie. Er waren wel wat geruchten links en rechts over deze topic, maar we weten niet: wat is waar, wat is niet waar. En mocht u nu echt van niks weten en nu dit agendapunt zien en de bijlage en de bijlage van de commissie en geen zicht hebben op het meerjarenplan, dan kan u het ons nu toch niet kwalijk nemen dat wij ons ernstige vragen stellen bij: zijn die alternatieven onderzocht, ja dan nee? Wat is het resultaat daarvan? En ondanks dat alles waar kan zijn wat u vandaag zegt, zien we het niet. En dat is echt een fundamenteel probleem. Dus ik betreur toch ook wel dat het punt niet verdaagd wordt. Ik ben met jullie eens, als de beslissing is genomen dat hij ook niet moet nodeloos worden gerekt in de tijd. Dat is ook niet correct naar de bewoners toe. Maar het is een dermate impacterende beslissing, dat ik persoonlijk vind dat het geen behoorlijk bestuur is om op basis van wat we vandaag zien die beslissing te nemen. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer VANBINST. Is er nog iemand anders die het woord wenst te nemen? Mijnheer GOOVAERTS.

Raadslid GOOVAERTS: Dank u wel, voorzitter. Ik kan mij alleen maar aansluiten bij mijn collega's. Burgemeester, u heeft hier uw betoog gehouden. En hetgeen ik al heb willen merken de eerste tien maanden van mijn lidmaatschap van deze raad, is dat er altijd een hele grote uitleg wordt gegeven, maar zoals collega VANBINST terecht aanraakt, zijn er geen duidelijke antwoorden gekomen. Vooral het antwoord op de vraag: waar zijn die alternatieven? Zijn die onderzocht? En ik herhaal het nog eens, u heeft juist gezegd: alles is tegen het licht gehouden. In onze ogen is dat zeker niet het geval. En dat vind ik echt weer eens zeer triestig. Want waarom zitten wij hier dan uiteindelijk?

Waarom zitten wij hier uiteindelijk? Het is altijd al beslist. En als we dan aankaarten dat het niet juist is, of dat het niet volledig is: on s'en fout, we gaan ermee verder. En zeker met zo'n beslissing, hier gaat het uiteindelijk over mensen, vind ik dat absoluut niet correct en ik vind dat eigenlijk gewoon degoutant. Het kan een politieke beslissing zijn, maar onderbouw ze dan een keer alstublieft goed.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer GOOVAERTS. Is er nog iemand die het woord vraagt over dit punt? Mijnheer MATON. Eerst mevrouw GAISBAUER. Alsjeblieft.

Raadslid GAISBAUER: Ik geef alvast mee: we vragen de hoofdelijke stemming.

De voorzitter: Dat is bij deze genoteerd. Mijnheer MATON.

Raadslid MATON: Ik wilde toch nog eens terugkomen op alle vragen die de collega's hier gesteld hebben, daar komt zelfs geen antwoord meer van Ewoud of van iemand van het college. Ik denk dat Laurent het nog gevraagd heeft en dat wij het nog gevraagd hebben. Jullie zijn allemaal begaan, wij zijn allemaal begaan met het welzijn van onze bewoners. Maar als je zo begaan bent, dan heb je toch al de pistes onderzocht. Maar wat zijn de pistes dan? Ik denk dat we het hier allemaal al tien keer gevraagd hebben, we krijgen geen antwoord. Ik zal ze nog een keer herhalen, de vragen die we hebben gehad. Is er publiek-private samenwerking? Wat gebeurt er met dat gebouw? Er is geen toekomstvisie. Burgemeester, u draait de logica om. Eerst, er moet een put gevuld worden door het te verkopen. En nu gaat u pas kijken, wat gaat er met dat gebouw gebeuren. Het zou toch omgekeerd moeten zijn? Eerst kijken: wat kan er met dat gebouw gebeuren? Hoeveel geld kunnen we daar uithalen? Wat kunnen we daarmee doen? Uw logica is gewoon helemaal scheef, denk ik. En ik wil ook nog verbeteren. Dat er EPC-verplichtingen zijn, dat klopt. Maar vanaf 2030 moet een niet-residentieel gebouw label E hebben. Het gebouw heeft nu al label C. Dus eigenlijk, heel de renovatieverplichting houdt geen steek. Ambitieuze zijn is goed en onze fractie is daarmee akkoord, je moet ambitieus zijn. We moeten klimaatneutraal zijn natuurlijk. Maar er is nog 25 jaar om daar te geraken. De ketels zijn net nieuw. Er gaat miljoenen geld naar ... Eigenlijk, uit die raming kunnen we niet afleiden wat er met dat geld gaat gebeuren. Er gaat 1,5 miljoen naar installaties, 500.000 naar het dak. Die overige 2 miljoen, naar waar gaat die? Ik weet het niet. Dus we zouden gewoon graag antwoord krijgen op de vragen die we hier stellen. Ik denk dat dat het fundament is dat we hier graag hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand, die het woord wenst te nemen op dit punt? Schepen DE MEYER.

Schepen DE MEYER: Dank u wel. Ik wil één kleine rechtzetting doen. Het gebouw heeft een EPC label X, niet EPC C. En daarnaast wens ik te antwoorden dat het politieke keuzes zijn, die we genomen hebben.

De voorzitter: Mijnheer BOELENS, gebruik uw micro alsjeblieft.

Raadslid BOELENS: Sorry, maar ik heb vandaag een kopie gekregen en ik heb het hier op mijn GSM. Het is een EPC-certificaat C. En het scoort beter dan de meeste assistentiewoningen van dat type. Als ge wilt, stuur ik het u door.

De voorzitter: Schepen.

Schepen DE MEYER: Van één flatje. Dank je wel daarvoor, u mag dat zeker doorsturen. Onze diensten hebben gezegd dat het een EPC X is, het hele gebouw en geen EPC C. Dus misschien dat één flatje een EPC C heeft, maar het hele gebouw heeft een EPC X-certificaat, mijnheer BOELENS. Dank u wel.

De voorzitter: Tot slot, is er nog iemand die het woord wenst te nemen? Mevrouw LE ROY.

Raadslid LE ROY: Dus er gaan geen antwoorden meer gegeven worden op al die vragen, besluit ik dan. Want u vraagt: zijn er nog mensen die iets willen zeggen? Vanuit de meerderheid komt er geen antwoord meer op al die vragen. Dus wij stellen vast dat er hier een beslissing wordt genomen, zo'n fundamentele beslissing, op basis van tussenkomsten die niks zeggen, van de

meerderheid. Niks. Wat hebben wij gehoord? Hetzelfde betoog over de financiële situatie dat wij een week en een half geleden gekregen hebben. Wij vragen meer informatie en we krijgen ze niet. En dan wordt dit punt ter stemming gelegd? Dat gaat over de toekomst van Strombeek. Dat gaat niet over die 25 mensen alleen. Dat gaat ook over de toekomst van Strombeek. En daar wordt zo lichtzinnig mee omgegaan door de meerderheid. Dat is gewoon stuitend.

De voorzitter: Ik ga nog een laatste keer de vraag stellen of iemand nog wil repliceren, alvorens we overgaan naar de hoofdelijke stemming? En ik zie geen lampjes branden. Mijnheer MATON.

Raadslid MATON: Ik wil nog eens benadrukken, ik heb mij verkiesbaar gesteld omdat ik dacht dat we hier constructieve debatten gingen kunnen voeren op basis van cijfers, van informatie, dat we krijgen. En we krijgen niks. Oké, we krijgen de meerjarenbegroting niet, dus in dat kader kunnen we al niet discussiëren. Maar zelfs op de vragen die we hier stellen, die Laurent stelt, die Dieter stelt, Isabel hier stelt, Katrien. We krijgen niks van antwoorden. Waarom zitten we hier dan?

De voorzitter: U krijgt het woord, maar u moet het woord vragen. Als u het woord wilt, kan u het woord vragen en dan krijgt u het woord. Als ik geen lampjes meer zie branden. Mijnheer BOELENS krijgt het woord.

Raadslid BOELENS: Ik ga nu het EPC doorsturen aan gemeentebestuur Grimbergen en Muriel. En dan kan u zien wie hier de waarheid geweld aandoet. Veel meer kunnen we niet. Ik ga wel mijn bron even ongedaan maken, want dat zou dan ook voor de personen in kwestie nog problemen kunnen geven. Dus ik heb nog even tijd nodig. Dank u wel.

De voorzitter: Waarvan akte. En als ik dan geen lampjes meer zie branden, gaan wij over tot de hoofdelijke stemming voor dit punt. En ik begin opnieuw aan mijn linkerkant. Dus wij leggen ter stemming de goedkeuring van de beëindiging van de activiteiten tegen 1 januari 2028 van Ter Borre. Dan is dit punt bij deze goedgekeurd.

TER BIEST

7. RMW/2025/066 Verzelfstandiging en samenwerking WZC Ter Biest - Principiële goedkeuring

De voorzitter: Collega's, dan gaan wij over naar het punt 066, de verzelfstandiging en de samenwerking van het woonzorgcentrum Ter Biest, principiële goedkeuring. En schepen DE MEYER heeft het woord.

Schepen DE MEYER: Dank u wel voor het woord. Collega's, vanavond een tweede belangrijk punt, een punt over de toekomst van ons woonzorgcentrum Ter Biest. Zoals jullie weten staat de ouderenzorg voor grote uitdagingen, namelijk stijgende zorgnota, steeds complexere regelgeving, toenemende krapte op de arbeidsmarkt en een financiële draagkracht die onder druk staat. Ter Biest met zijn 75 bedden en 3 bedden kortverblijf, heeft jarenlang kwalitatieve zorg geboden, dankzij het uitzonderlijke werk van het personeel. Maar laat ons eerlijk zijn, ook met behulp van behoorlijk wat belastinggeld, een over aantal aan personeel, een lage zorggraad, een lage dagprijs, dat was geen duurzaam pad voor de lange termijn. Laat me wel duidelijk stellen dat die keuzes destijds legitiem waren. Dat waren degelijke keuzes, bestuurlijke keuzes. Maar met de huidige budgettaire krapte en de grote uitdaging, dienen ook hier keuzes gemaakt te worden. We moeten daarbij vooral ook eerlijk zijn tegen onszelf. Een kleine schaal maakt de organisatie kwetsbaar, zowel financieel als operationeel. De afgelopen jaren is dat steeds duidelijker geworden. Daarnaast stellen wij ons als college de vraag of de uitbating van een woonzorgcentrum een kerntaak is van een gemeente en of een overheidsorgaan wel het geschikte orgaan is om een rusthuis uit te baten. Daarom leggen we vandaag een principiële beslissing voor om een publiek-private samenwerking te onderzoeken via een projectoproep. Dit is geen beslissing over een partner of een model, dit is louter een beslissing om het onderzoek gestructureerd te starten op een transparante, juridisch correcte en open manier, waarbij alle geïnteresseerde actoren gelijke kansen krijgen. Dit is tijdens de commissievergadering vorige week ook zo aan bod gekomen. Het OCMW zal daarbij partner blijven en zal te allen tijde een plaats aan tafel behouden. Alleen zal de rol van het OCMW als actor

wegshiften tot de rol van regisseur. Er zijn twee prioriteiten in dit proces. Dat is één, de zorg voor onze ouderen en twee, de bescherming van ons personeel. Een publiek-private samenwerking is een noodzakelijke stap om de continuïteit, kwaliteit en toekomstbestendigheid van Ter Biest te verzekeren. We willen dit zorgvuldig, open, en met respect voor alle partijen en procedures doen. De uitdagingen zijn reëel en het zou geen goed bestuur zijn om die uitdagingen dan ook te negeren en halsstarrig te blijven denken dat wij, gemeente Grimbergen, de best geplaatste partner zijn om die ouderenzorg te garanderen in ons woonzorgcentrum. Met dit besluit leggen we het pad vast dat nodig is om Ter Biest op lange termijn sterk, stabiel en kwalitatief te houden. Om ervoor te zorgen dat woonzorgcentrum Ter Biest ook in de toekomst naam en faam kan blijven maken als woonzorgcentrum waar het goed en aangenaam vertoeven is voor bewoners, evenals personeel.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toelichting. Mevrouw GAISBAUER heeft het woord.

Raadslid GAISBAUER: Dank u. Ook weer dit punt, een punt opnieuw over mensen, over ouderen, over zekerheid voor bewoners en voor personeel. Dus ook dit gaat voor ons over mensen. Ik wil misschien wel beginnen met zeggen dat we een aantal van de zaken die naar voren worden geschoven, wel kunnen volgen. Het wordt steeds complexer, het is moeilijk om personeel te vinden, er is specifieke expertise nodig. En over die schaalgrootte is het ook gegaan in de commissie. Wat we ook positief vinden, is dat het OCMW betrokken wil blijven en dat er wordt gezegd dat het de bedoeling is dat er samengewerkt wordt met een organisatie die geen winstoogmerk heeft. Maar het blijft een proces en de uitkomst is voor ons onduidelijk, dus wij kunnen daar in die zin ook niet voor stemmen. En ook een aantal dingen die benoemd kwalitatief en stabiel, daar hebben wij onze vraagtekens bij hoe dat nu allemaal ineen gestoken is. En dat begint niet met de beslissing van vandaag, maar met een aantal maatregelen die al een tijd geleden zijn genomen. We hebben daar ook een aantal vragen over. In de eerste plaats over de financiële doelstellingen versus de zorgkwaliteit. Er wordt aangegeven dat de piste klein is om op een kostenefficiënte manier te blijven werken, maar er staat eigenlijk nergens hoe precies jullie dan die efficiëntiewinst willen behalen. Ik heb dat ook in de commissie al aangegeven. Er wordt dan een stukje bijgepast door de gemeente, maar dat stukje willen jullie verminderen. Dat is denk ik achterliggend de doelstelling. Hoe ga je dat dan doen? Je gaat dat denk ik niet winnen door gewoon een stukje van de overhead te kunnen korten, gezien er best wel wat bijgelegd werd. Dus qua personeelsbezetting, welke normen gaan er gelden? Gaan er dan gewoon de minimale normen gelden die opgelegd zijn of wordt daar verder ingegaan? De dagprijs en de betaalbaarheid. Blijft de dagprijs betaalbaar? En gaat de gemeente daar nog iets over te zeggen hebben? Daar ook zien we niet meteen garanties. En dan zorginhoudelijke kwaliteit. Er worden een aantal kwaliteitsstandaarden benoemd, maar die worden relatief flou beschreven. Dus wij willen wel weten hoe die kwaliteit wordt gevrijwaard. Dus hoe wil men financieel dit beter laten draaien en tegelijkertijd ervoor zorgen dat de zorgkwaliteit niet achteruitgaat? Dan over de regierol van de gemeente. We hebben al aangegeven, voor ons is ouderenzorg wel degelijk een kerntaak. En wij zien hoe je in de ouderenzorg veel hefboomen hebt om die regierol in te vullen. Die zijn er. Je hebt gewoon niet een zak geld die je mag verdelen. Als gemeente heb je daar weinig over te zeggen. Als je dan het stukje wat je zelf in de hand hebt volledig loslaat, dan kan je heel moeilijk nog de markt beïnvloeden. Dus ik wil eens horen: welke hefboomen gaan jullie concreet gebruiken? En hoe zit het straks ook met de betrokkenheid van de gemeente of OCMW in de beslissingen over dagprijs, capaciteit, investering en het aanbod zelf? Krijgt dan het OCMW, weet ik veel, straks een vetorecht in de raad van bestuur. Ik zeg maar iets. En ga je ook naar de toekomst toe, ik zag dat het erin staat, maar welke garantie is daar voor de lange termijn dat de mensen van Grimbergen voorrang blijven krijgen in Ter Biest? Dus regie, dat klinkt leuk, maar ik zie daar heel weinig concrete invulling en ik heb daar ook op de commissie weinig concreets over gehoord. Dan over het personeel. Er staat in dat het personeel hun rechten mag behouden, maar ook dat is niet verder uitgevoerd. Want je gaf het zelf aan, je hoeft maar in de supermarkt te staan en je wordt erop aangesproken. Wat betekent dat concreet voor het personeel? En hoe lang zijn dan die rechten die ze mogen behouden geldig? Ik krijg ook vragen over eindejaarspremie, over als ik X uur werk, mag ik dat blijven doen in de vier dagen? Hoe zit het met mijn verlof? Hoelang blijven die garanties geldig? Hoe zit het met de groepsverzekering? Er zijn echt heel veel vragen. En in algemene zin voor wat betreft het personeel. Ik weet; jullie zijn daar naartoe gegaan twee keer, of misschien vaker, om te vertellen welk proces jullie gaan lopen. Maar ik denk, om ervoor te zorgen, want je hebt het over stabiliteit en die stabiliteit in het personeel is er al niet geweest afgelopen jaar. We hebben het daar de vorige raad maatschappelijk welzijn over gehad. Ongeveer de helft van de zorgkundigen en de verpleegkundigen is gewisseld. Nu, je hebt een aantal

maatregelen genomen of het bestuur heeft een aantal maatregelen genomen om het financieel beter te laten draaien. Die maatregelen zijn relatief snel genomen voor een zorgorganisatie. Dus die mensen hebben al veel op hun dak gehad. En nu is ook nog de toekomst van Ter Biest onzeker. Ik vraag me echt af, hoe mooi conceptueel dit allemaal ook klinkt, hoe je gaat zorgen voor stabiliteit. En dat ga je zeker niet doen door gewoon één keer te komen en mondeling iets te vertellen. Daar is veel meer voor nodig. Die mensen moeten weten waar ze aan toe zijn, die moeten weten bij wie ze terecht kunnen, hoe vaak jullie langskomen en de dingen die jullie vertellen moeten concreet op papier gezet worden, in plaats van dat jullie dat daar mondeling komen vertellen. Dus we begrijpen de uitdagingen. Sommige elementen uit de analyse erkennen we ook wel, maar er zijn veel te weinig garanties over kwaliteit, wat die regie in moet houden en ook personeel om die stabiliteit die je zelf benoemt te kunnen garanderen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw GAISBAUER. Is er iemand anders die het woord vraagt? De schepen eerst, of mijnheer BOELENS? Schepen?

Schepen DE MEYER: Dank u wel voor uw vragen, mevrouw GAISBAUER. Ik heb mijn best gedaan om ze te noteren, maar ik ga ervan uit dat indien ik iets vergeet, u mij daar ongetwijfeld aan zal herinneren. U heeft heel wat vragen gesteld rond de financiële toestanden. Hoe ga je dat realiseren, dat we meer naar break-even toe gaan? Wat zal de dagprijs zijn? Dat is nu net waarom dat we een externe partner onder de armen wensen nemen, hè. Zij de exploitatie en wij het maatschappelijk belang. Dat zal dan inderdaad gaan over de dagprijs. Daar zal dan over gediscussieerd worden. Daar zullen enkele mensen vanuit het OCMW, al dan niet vanuit de gemeente, in die raad van bestuur zitten van dat nieuw opgerichte orgaan. Maar wij kunnen daar vandaag niet op vooruitlopen. We weten ook niet welke partners eventueel zullen indienen, zoals reeds gezegd in de commissie. We hebben nog met niemand rond de tafel gezeten, dus wij kunnen daar niet op vooruitlopen. Het enige wat hier vandaag voorligt, is dat we de zoektocht starten naar een partner. Dan wat je beschreef over: je geeft al uw hefboomen in het seniorenbeleid weg. Enerzijds Ter Borre, anderzijds Ter Biest. Ik denk ook dat dat niet waar is, dat is toch mijn aanvoelen. Je zal in het beleidsplan ongetwijfeld gelezen hebben dat één van de kernprioriteiten van dat beleidsplan is: gezondheid in alle beleidsdoelstellingen, het HIAP-principe "*health in all policies*". Ook dat is een hefboom. Dat is dan niet specifiek toegespitst op het seniorenbeleid, maar dat is wel iets dat we de komende jaren verder vorm gaan geven. En ook daarbij zullen we kijken naar de specifieke noden van senioren, maar ook naar de specifieke noden van kleine kinderen, van tieners, van twintigers, van volwassen mensen. We gaan een gezondheidsbeleid vormgeven waarbij dat we al het beleid dat we voeren, toetsen aan die gezondheidsdoelstellingen. En dan de derde grote vraag, die ik tussen de lijnen door verstaan heb, is jouw bezorgdheid omtrent het personeel. Ook daar snappen we die bezorgdheid en delen we die ook, maar we hebben dat tegen het personeel ook gezegd, ook zij zullen op een gegeven moment onderwerp zijn van onderhandeling. En zij snappen dat ook. Wij gaan daar maximaal voor strijden, we hebben dat ook tegen hen gezegd, dat hun rechten, die zij vandaag de dag hebben, gevrijwaard blijven. Als de soort van overname, als je die nieuwe vzw hebt opgericht, dat die rechten gevrijwaard blijven. Zoals in de commissie uitgelegd, is daar budget voor voorzien. Meer kan ik daar op dit moment niet over zeggen dan dat de onderhandelingen dat wel zullen uitwijzen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer VANBINST.

Raadslid VANBINST: Dank u, voorzitter. Als fractie begrijpen wij dat de zorgsector heel moeilijk is om rendabel te krijgen. Zeker als de gemeente in financiële problemen zit, moet er gekeken worden of er efficiëntere manieren zijn om dienstverlening verder te zetten of de kwaliteit van de dienstverlening zelfs te verhogen. Het is eigenlijk geen geheim dat de dienstverlening in Ter Biest niet meer is wat ze ooit is geweest. Ooit kenden ze van ver Ter Biest als kwalitatief woonzorgcentrum. Vandaag heb ik spijtig genoeg via directe familie moeten ondervinden dat dat niet meer het geval is. En dan moet je jezelf de vraag stellen of dat niet efficiënter kan op andere manieren. Dat wil niet zeggen dat wij voor een privatisering zijn of voor een publiek-private samenwerking. Dat wil wel zeggen dat wij zullen bekijken wat er ons wordt voorgelegd, of dat ernstig is, of dat kan leiden tot een verbetering van Ter Biest. Een verbetering van de kwaliteit, een verbetering van de dienstverlening voor de burger, ook naar prijzen toe. Dat zullen we ook moeten afwachten. Maar één ding is zeker, in veel sectoren is het belangrijk om op te kunnen schalen en er zijn bedrijven die enorme knowhow hebben in de sector. Dan kan je maar de vraag stellen of een gemeente die met zoveel verschillende zaken bezig is, het best geplaatst is om het

woonzorgcentrum verder te zetten. Alleszins, het grote verschil met de discussie van daarnet is dat het voornemen van het gemeentebestuur is om de dienstverlening wel degelijk verder te zetten hier in Grimbergen. En wij wachten af wat het ons gaat brengen, want ook hier is de informatie bijzonder karig. Dus kunnen daar moeilijk uitspraken over doen. Dus wij gaan ons ook onthouden bij dit punt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer VANBINST. Mevrouw GAISBAUER heeft opnieuw het woord.

Raadslid GAISBAUER: Dank u. Er worden een aantal zaken benoemd. De dagprijs, die is heel lang miniem verhoogd, nu opeens veel. Sorry, die is niet verhoogd. Dus in de onderhandelingen. Ik vind dat om eerlijk te zijn geen antwoord op hoe je dat gaat doen, hoe je de kwaliteit gaat behouden. Maar raadslid VANBINST heeft een punt. Door de maatregelen die zo kort op elkaar genomen zijn, is er al veel verloop van het personeel, waarmee gewoon de zorg lijdt. Maar soit. Maar die dagprijs in de onderhandelingen, die heb je net verhoogd. Ik snap wel dat je niet alles op tafel gaat leggen voordat je de onderhandelingen gaat doen, maar het is gewoon heel weinig concreet wat je allemaal aangeeft. Ook die hefbomen over gezondheid. Sorry, Ewoud, wat voor een flou antwoord is dat? Er is toch niks concreet dat je zegt over de ouderenzorg? Wat ga je dan straks nog wel doen? Wat moet ik onder die regiefunctie dan kunnen begrijpen? Behalve dan dat het OCMW nog in de raad van bestuur zit van de nieuwe vzw. Dan over de partners. Ik heb ook van de commissie begrepen dat het de bedoeling is dat er geen organisatie met winstoogmerk tussen zit, maar dat het ook niet te vermijden is dat een organisatie met wel een winstoogmerk een vzw opricht en dat er dan toch een wissel is tussen die kleine vzw en die grotere organisatie. Dus dat heeft ons niet gerustgesteld. Over het personeel, de rechten. Daar wordt een potje voor opzijgezet, maar de bedoeling is dat dat potje gaat aflopen. Dat heb ik, denk ik, juist begrepen. Dus hoelang worden die rechten van het personeel dan nog gegarandeerd? En ik wil ook gewoon een keer een duidelijk antwoord hoe je dan het personeel structureel voorspelbaar en transparant gaat informeren over dat proces? Want de zorgkwaliteit zal in de eerste plaats afhangen van je personeel.

De voorzitter: Dank je wel. Schepen DE MEYER.

Schepen DE MEYER: Dank u wel voor de tussenkomst, mijnheer VANBINST en mevrouw GAISBAUER. Laat ons duidelijk zijn dat het de betrachting is van de meerderheid om vooruitgang te realiseren en dat we kwalitatieve zorg willen blijven aanbieden. We zijn er ook sterk van overtuigd dat dit net de juiste stap is in de juiste richting om dat te realiseren. We willen die vooruitgang dus ook realiseren door een partner onder de arm te nemen die kennis van zaken heeft en die innovatie in de zorg ook aanbiedt. Om dan op de vraag rond personeel te antwoorden, is er een envelop voorzien, inderdaad, die degressief is in de tijd. Maar daar staat nog geen einddatum op. Dus we zullen zien en ook dat zal opnieuw, ik val een beetje in herhaling, maar goed u stelt ook steeds dezelfde vragen, dat zal onderwerp zijn van onderhandeling. En wij kunnen daar vandaag de dag ook nog geen antwoord op bieden. Als de onderhandelingen al gelopen waren, dan had dit ook allemaal niet hoeven. Dus we weten het zelf niet. We komen daarop terug als dat aan de orde is. We zullen ook het personeel proberen zo goed mogelijk te informeren. Maar u snapt natuurlijk ook dat onderhandelingen toch enige confidentialiteit vereisen. Dus we zullen zien wat mogelijk is. Wij hebben ons engagement daaromtrent al uitgesproken tegenover de personeelsleden en we zullen ook de familie en de bewoners zelf uiteraard, binnenkort informeren over de beslissingen die in het verleden genomen zijn om een beetje te gaan besparen, om die zorggraad te verhogen. En we zullen hen ook het traject dat we nu opstarten duidelijk uitleggen, zodat het voor iedereen duidelijk is. En we zullen iedereen meenemen in het traject zonder de confidentialiteit van de onderhandelingen te schenden.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is nog even aan het schepen VAN BREE. En dan ga ik opnieuw richting de zaal.

Schepen VAN BREE: Dank u wel. Heel kort, inderdaad, over het personeel. We zijn een paar keer uitleg gaan geven. Daar hebben we de laatste keer ook gezegd dat de CAO32bis, die kennen jullie misschien, niet strikt van toepassing is, maar de bepalingen via een decreet wel van toepassing zijn. Dus dat biedt behoorlijke bescherming indien er inderdaad tot een samenwerking zou komen. Het personeel was daar, denk ik, ook van op de hoogte, want navenant hun reacties waren zij denk ik wel bewust dat dat zo was. Stabiliteit bij personeel is uiteraard heel belangrijk, maar er is heel veel onzekerheid geweest dat het zou sluiten. Ik weet niet hoe dat kwam, maar daar was heel veel vrees

van sluiting, terwijl dat nooit aan de orde is geweest. Ook als je sociale media leest, dat blijft zich maar herhalen. Elke dag lees je dat opnieuw. En dan wordt er wel gezegd: dat is niet zo. Maar goed, als je dan een kandidaat bent om ergens een job te beginnen, is dat natuurlijk niet bevorderlijk, als je dat leest. Dus dat is ook wel iets, als we kandidaten hebben. We zijn blijven zoeken, we hebben altijd gezegd: op zorgpersoneel gaan we niet besparen. We besparen door pensioneringen niet altijd op te vullen, maar zorgpersoneel gaan we vervangen. Dat is evident naar die verzorging toe. Maar die stabiliteit is nu inderdaad een beetje moeilijk. We zien dat inderdaad aan de uitstroom, zoals je terecht aangeeft. Dus ik denk dat we nu in een iets of wat moeilijkere periode zitten, een overgangperiode, tot wanneer er effectief meer duidelijkheid is. Belangrijk daarbij zal juist communiceren, volledig communiceren. En die onderhandelingen waarnaar de collega verwees, zijn heel belangrijk. We hebben dat ook met het containerpark gezien, andere dossiers. Dat gebeurt individueel, dat is een heel groot werk door de personeelsdienst ook. Daar wordt elke medewerker afzonderlijk bekeken, statuut, voorwaarden. En dat is een reuzewerk, maar dat wordt heel nauwgezet bestudeerd dan. Dus ik denk dat we nu in een overgangsfase zitten, maar Ter Biest gaat niet sluiten. En ik denk dat daardoor wel al de rust toch een beetje meer is teruggekeerd, toen dat duidelijk nog eens werd bevestigd. Dank u.

De voorzitter: Dank je wel, schepen, voor deze aanvulling. Mevrouw GAISBAUER heeft opnieuw het woord.

Raadslid GAISBAUER: Dank u. Ewoud, als je mijn vragen niet beantwoordt, dan stel ik ze inderdaad nog een keer. Over de personeelsnorm heb je bijvoorbeeld ook niks gezegd rond kwaliteit. Dan over, even kijken. Er zijn een aantal dingen die in de commissie zijn gezegd over die CAO of andere zaken. Soms, zet het gewoon een keer op papier in plaats van dat je het mondeling aan het personeel vertelt. Gewoon een suggestie, dat die mensen wat meer van houvast hebben. Ik hoop dat je gelijk hebt, Karlijne, dat er meer stabiliteit is. Maar dat is toch niet het gevoel wat ik nu krijg. Dus ik vind het een hele mooie conceptuele oefening, maar ik vraag me af of die stabiliteit er gaat zijn. En dan over besparingen van het personeel. Er is wel bespaard. Er is toch bij een shift één zorgkundige of verpleegkundige minder gezet? Dat was één van de eerste stappen, die jullie hebben genomen om financieel, hoe moet ik het zeggen, minder inbreng vanuit de gemeente te hebben. Dat hebben we toch hier ook besproken. Dus dat is al gebeurd.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond. Mevrouw GAISBAUER opnieuw. Nog een keer drukken.

Raadslid GAISBAUER: Misschien gewoon zeggen, maar dat is misschien duidelijk, dat wij hier niet voor te vinden zijn en tegen zullen stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog tussenkomsten vooraleer we overgaan tot de stemming? Ik zie geen lampjes branden. Dus dan gaan wij vragen om de stemming te openen. De stemming is geopend. We wachten nog op een collega die niet gestemd heeft. Dan is dit punt aangenomen met 17 stemmen voor, 6 stemmen tegen en 6 onthoudingen. En voor we naar de mondelinge vragen gaan, vraagt schepen OLBRECHTS kort het woord.

Schepen OLBRECHTS: Eddie, ik ben absoluut geen expert EPC's, maar dus ik wil efkes voor de volledigheid toch wel zeggen dat het EPC-attest dat Eddie doorgestuurd heeft en dat Muriel ons bezorgd heeft ondertussen al, een EPC publiek gebouw is dat opgemaakt geweest is in 2020. Maar dus dat EPC is eigenlijk niet meer geldig, omdat sinds 1 januari 2024 zijn de EPC's publieke gebouwen vervangen geweest door nieuwe EPC's niet-residentieel. Dus er is een EPC niet-residentieel van augustus 2024 voor Ter Borre dat een X heeft. Muriel zal het toevoegen aan de zitting, zodanig dat iedereen het kan zien. Want dat is een recenter attest en het attest dat op dit moment geldig is voor Ter Borre.

De voorzitter: We gaan het debat niet heropenen maar een zeer korte reactie alleen op dit punt ga ik toelaten.

Raadslid BOELENS: Wel, gewoon de vraag dan, want op dat EPC-certificaat staat geldig tot 22 februari 2030, maar bon, dat blijkt dus niet het geval te zijn. Wat betekent een EPC X voor een residentieel gebouw? Wat moeten we daaronder verstaan?

De voorzitter: Schepen.

Schepen OLBRECHTS: Ik ga heel kort zijn, want dit gaat natuurlijk over de techniciteit van de dingen. Dat wil eigenlijk zeggen X, dat er onvoldoende gegevens zijn om te bepalen wat het statuut is van het EPC. Maar als je het gaat zien, Muriel zal het toevoegen, dan kun je vaststellen dat het wel degelijk geen gunstig certificaat zal zijn.

De voorzitter: Laatste reactie en dan gaan we naar de mondelinge vragen.

Raadslid BOELENS: Trui zegt het eigenlijk zelf. Dat wil zeggen dat men onvoldoende informatie heeft om een EPC te bepalen. Dat zegt dus ook veel, dat is eigenlijk de teneur van heel dit debat geweest. Eigenlijk, indien men zo'n documenten heeft, dan zal men best ook in bijlage bij het dossier steken voor zo'n belangrijke beslissing, denk ik.

De voorzitter: Wordt toegevoegd, hoor ik hier zeggen. Heeft er iemand mondelinge vragen voor de raad voor maatschappelijk welzijn? Als dat niet het geval is dan ga ik de raad afsluiten.

De voorzitter sluit de vergadering om 21:31 uur.

Namens de raad voor maatschappelijk welzijn
In zitting, datum als hierboven

Muriel VAN SCHEL
algemeen directeur

Daan VERTONGEN
voorzitter raad voor maatschappelijk welzijn